

Polgártársak!!

támogassuk a honi ipart, minek nekünk a cseh, német s morva munkásokat hízalni, míg saját magy munkásainknak koplálni kell.

TALPRA MAGYAR!!

a mit az országban megszerzhettek, az végük meg az országon kívül. Az alant felsorolt árak a legújabb kiállításban itt oly jutányosan kaphatók, hogy egy magyar polgár sincs utalva, székségletét más országba fedezni.

1. doboz 15 labdacccsal 21 kr. 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr. Az összes előzetes beküldése mellett, bérmentes szállítással együtt: 1 tekercs labdacccal frt 4.40 2 2.30 5 5.20 3 3.40 10 9.20

A FRANKLIN-TÁRSULAT kiadásában Budapesten megjelent minden könyvtárusnál kapható, — az osztrák tartományok számára Szeleinszki György cs. királyi egyetemi könyvtárusnál Bécsben, I., Stefansplatz Nr. 6.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai. Minden bel- és külföldi különlegességek készletében. 1 doboz 15 labdacccsal 21 krajczár o. c.

METZ M. Budapest, szervita-tér 5-dik szám. Ajánlja újon nyitott bizományi gyári raktárát

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent minden könyvtárusnál kapható, — az osztr. tart. számára Szeleinszki György cs. k. egyet. könyvtárusnál Bécsben, I., Stefansplatz Nr. 6.

BIZONYF FERENCZ ANGOL-MAGYAR és MAGYAR-ANGOL SZÓTÁR. Második kiadás. Első kötet: Angol-magyar rész. Scott Walter, Burns Robert és más skót írók műveiben előforduló tájszók magyarázatával bővített kiadás.

KÖHÖGES ELLEN DR. FÁYKISS 3047 szepesi kárpát-növény-kivonata. szepesi kárpát-növény-cukorkák. Mell- és tüdő-betegeknek!

LEÁNYAINK ÉS FIAINK EGYNÉHÁNY JELENET S TANULMÁNY A CSALÁDI ÉLETBOL. Irta Fordította FELEKI JÓZSEF. Ara füzve 2 frt. Diszkötésben 2 frt 80 kr.

Csász. kir. szabadalommal és porosz kir. miniszt. jóváhagyással. Dr. BORCHARDT illatos növényzappana. Dr. KOCH növénycukorkái. Dr. BERINGUIER fügyökér-hajolaja.

VASÁRNAPI UJSÁG

5-DIK SZÁM. 1887. BUDAPEST, JANUÁR 30. XXXIV. ÉVFOLYAM

Előzetes feltételek: VASÁRNAPI UJSÁG és 1 egész évre 12 frt POLITIKAI UJDSÁGOK együt: 1 félévre 6 •

A NÉMET BIRODALMI GYÜLÉSBŐL.

Nem bizonyos az, hogy az államférfiak iránti bizodalmat azok sikerei teremtik meg. A világ-historia nagyon kevés olyan államférfiut tud omlíteni, ki a német birodalom kancellárjához hasonló sikereket birna fölmutatni.

kának, néha többnek is engedményeket kell tennie, hogy egyik-másik javaslatának a szükséges többséget megszerezze.

De legújában egy olyan javaslatát utasították vissza, melyet egyenest a birodalom létbiztonsága érdekében tartott törvényre emelendőnek.

BÁRO STAUFFENBERG. WINDHORST JENŐ. BÁRO FRANKENSTEIN. BEBEL FERDINÁND ÁGOST. RICHTER JENŐ. VIRCHOW RUDOLF.

1-30 cs. kir. kizár. szabad. újonnan javított RUGANYOS SÉRVKÖTŐK. Legújabb találmány az amerikai, újonnan javított ruganyos sérvkötő Politzer-től; ez rugók nélkül van, tisztán rugyántárból művésziessen szerkesztve s az a célja, hogy még a legüdültébb sérveket is lehet legrövidebb idő alatt egyenletes fekvésbe hozza.

Alsó-Kabin: Tyroler József. Arad: Elias Armin. Baja: Kleintan és Babócs, utóda. Balassa-Gyarmat: Havas Gyula, gyógyszer. Bártfa: Toporczar A. T. gyász. Békés-Csaba: Varságh Béla, gyógyszer. Besztercebánya: Burda Károly, gyógyszer. Boldogasszony: Klapcsa P., gyógyszer. Bonyhád: Straicher B. Brassó: Jekelius Nánd. gyógyszer. Besztercebánya: Duchon Lipót, gyógyszer. Csernyovits: Sehnirek J. Debreczen: Csanak J., Garéty F. dr. Rothschnek E., gyógyszer. Ormós Ferencz. Eger: Buzáth Lajos, gyógyszer. Esztogom: Rudolf M. F. Eszék: Dienes J. C., gyógyszer. Facset: Hirschi Dávid és fia. Földvár: Nádháza Pál. Gyöngyös: Voszky T., gyógyszer. Gy-Sz-Miklós: Fröhlich B. Gyula: Orley István, gyógyszer. Hajdú-Böszörmény: Lányi M., gyógyszer. Hód-Mező-Vásárhely: Kis Gyula, gyógyszer.

Óvás! Figyelmeztetünk a hamisításokra, különösen dr. Suin de Bontemard illatos fogsappátja és a dr. Borchardt illatos növényzappánára néve. Több hamisító és hamisítások elárúsítója már érékeny pénzbüntetésekre lettek Bécsben és Prágában törvényszékieleg elítélve.

Raymond és Társa, cs. kir. szab. tulajdonosok Berlinben.

a lakosságot, mint terhelte az eddigéig érvényes létszám, mikor meghoztatott, mert a lakosság azóta annyira megszorodott, hogy szára most sem esik több katona, mint akkor esett. Csupán a pénzügyi teherszaporulatról lehet szó. De ezt az áldozatot megköveteli a birodalom biztonsága. *Moltke* kijelentette, hogy a véderőnek e megszorítása nélkül bizonyosra lehet venni, hogy Németországot megtámadják; míg ha az ellenség látja, hogy a lakosság minden áldozatra kész s a kormány a véderő nagyobbtítására használja föl a lakosság ez áldozatkészségét: talán meggondolja, hogy támadjon-e? A kormány javaslatának elfogadása tehát a beke érdekében hozott áldozat s mindenestre kisebb áldozat, mint a minővel egy háboru járni fog.

A népképviselők ennek ellenében a hadi tehernek már így is óriási voltára utáltak s hírtkoztak arra, hogy egy ily újabb teher megszorítására nincs is a néptől fölhatalmazásuk, mivel erről szó sem volt még akkor, mikor őket választották. S oly erős volt az ellenszenv a hadi tehernek ez újabb emelése iránt, hogy a kormány javaslatát abban a bizottságban, melynek a birodalmi gyűlés képviselőháza jelentéstétel végett kiosztotta, 16 szavazattal 12 ellenében — megbukott.

Január hó 11-én került a törvényjavaslat a plenum elé. A pártok időközben mindenféle módozatokat kerestek, hogy kielégítő megoldásra jussanak. A német szabadelvű párt megegyezett az ugynevezett centrummal, hogy a javaslatot megszavazzák, de csak három esztendőre. Sőt az előbbiek *Stauffenberg* vezérével alatt még a létszámot is leszállítatni kívánták 23 ezer emberre.

A birodalmi gyűlésben már javában folyt a vita, — első szónoknak újra *Moltke* beszélt, — midőn a teremben *Bismarck* hatalmas alakja megjelent. *Moltke* kijelenté, hogy ha a javaslatot elvetik, akkor a háboru egész bizonyos. Szavait csak a jobboldal fogadták helyesléssel. A centrum és a német szabadelvűek mélyen hallgattak. Utána ez utóbbiak részéről *Stauffenberg* beszélt a saját módosítása mellett. A szolgálatidőnek két évre megállapításáról beszélt, midőn a kancellár betoppant.

A mint a szólás rendje reá került, *Bismarck* azzal kezdé beszédét, hogy Európa jelen politikai helyzetét vizsgálja. Aztán szemére veté a birodalmi gyűlésnek, hogy a német katonai tekintélyek véleményének mindenütt súlya van, csupán a német birodalmi tanács előtt nincsen. Majd áttért a Németország által folytatott békepolitikára, melyet 16 éven át fenn sikerült tartania. «Két historialag szükséges háboru után sikerült — ugymond, — a német egységet megteremtünk, a mire hadi tekintetben szükségünk lehetett, az kielégítést nyert, mi most már a szaturált államok közé tartozunk, hódításokra nincs szükségünk.» Az osztrák-magyar monarchiával való szövetségre azt mondá, hogy az oly benső viszony, a minő a római szent birodalom idejében soha se volt. De, — folytatá, — az Oroszországgal való jó barátság se számít meg s az ma is kétségtelen. Áttért aztán a Franciaországhoz való viszonyra, kijelentvén, hogy ha a francziák addig várnak, a míg ők — a németek — megtámadják: akkor soha se lesz háboru. De az ottani viszonyok nem olyanok, hogy a német birodalom erről az oldalról teljes biztonságban lehetne. Még egyetlenegy francia kormány sem merte kimondani, hogy Strasburgról lemond s teljesen bele nyugszik a frankfurti békebe. Mihelyt Franciaország azt hiszi, hogy ő az erősebb: támadni fog. De támadása annál kevésbé lesz valószínű, minél erősebbnek tudja a német haderőt.

És itt a kancellár áttért a javaslatra, kijelentvén, hogy abból a kormányának egy jottát sem lehet engednie s ha a birodalmi tanács nem fogadja el változatlanul, nem marad egyéb hátra, mint Németország népétől kérdezni meg, hogy egy császári vagy pedig egy parlamenti hadsereg által akarja-e oltalmazva tudni magát?

A kancellár beszédének óriási hatása volt egész Európára, csak a német birodalmi gyűlésre nem. *Stauffenberg*, *Windthorst*, *Richter* és más pártvezérek még két napig vitáztak *Bismarck*-kal a javaslat fölött, s végül is nem ez, hanem a

Stauffenberg módosítása fogadtatott el 186 szavazattal 154 ellenében.

A kormány javaslatát megbukott, mire *Bismarck* fölolvasta a birodalmi gyűlés fölőzlato császári leiratát s Németország ma új képviselőválasztások előtt áll, február 24-ikére levén összehíva az új birodalmi gyűlést, melytől a kormány javaslatának változatlan elfogadását reméli.

A közelebbi napok e legnagyobb politikai jelentőségű eseményének alkalmából bemutatjuk olvasóinknak a német birodalmi gyűlés képviselőházának néhány jelentősebb alakját, kiknek neveivel a német parlamenti vitákban gyakrabban találkozunk.

WINDTHORST Jenő 1812. jan. 17-én Osnabrückben született katolikus földműves szülőktől, s kezdetben papi pályára készült, de aztán jogi tanulmányokra adta magát, melyek bevégeztével szülőhelyén ügyvéd, majd bíró, 1849-ben pedig a hannoverai képviselőkamara tagja lett, a hol is meleg pártolója volt *Stuve* miniszter poroszellenes politikájának. 1851-ben vezére lön a kormánypártnak s elnöke a képviselőkamarának, aztán pedig igazságügyminiszter. 1853-ban kilépett a kormányból s ismét képviselő lett. 1862-ben megint belepélt mint igazságügyminiszter az alkotmány-ellenes *Brandis-Platen* kormányba s azon volt, hogy Hannoverát Ausztriára érdekeihez fűzze. 1865-ben a korona főügyésze lett, de Hannovera 1866-iki bekebelezése után lemondott hivataláról s 1867-ben ő alkudozott *Bismarck*-kal a György királynak adandó végkielégítés tárgyában, megkötvén az ez iránti szerződést. 1867-ben az éjszakánmet birodalmi tanácsnak, a porosz képviselőháznak is tagja lett. Eleinte igen óvatos és tartózkodó magatartást tanusított, sőt 1869-ben ama berlini kongresszusban is részt vett, melyet a pápai tévmentesség dogmáját ellenzők hívtak össze, 1871-ben azonban határozottan az ultramontan pártköz csatlakozott, melynek csakhamar vezére lett, s melylyel az ellenzéknek a birodalmi egységtől elszakadni vágyó elemeit is egyesítette. Fölötte ügyes, éles eszű, és szellemes szónok, az ékezős és dialektika minden fogásaival ismerős, érélyes és bátor, gyakran gunyoros s mindig kész vitázó levén, jelentéktelen kicsi alakja dacára is nagy szónoki sikereket arat s a birodalmi kancellárnak nem egy keseru pillanatot szerez merész oppozíciójával.

RICHTER Jenő 1838 július 30-án született Düsseldorfban s több egyetemen hallgatván a jogi és államtudományokat, 1859-ben kormányhivatalt vállalt. 1864-ben szülővárosa polgármesterévé választotta, de választása jóvá nem hagyatván, kilépett az állam szolgálatából s Berlinbe költözött, hol mint író és publicista vonta magára a figyelmet. 1867 óta az észak-német, 1871 óta a német birodalmi gyűlésnek, 1869-től pedig a porosz képviselőháznak is tagja s mint egy westfáliai kerület képviselője a haladó-pártnak egyik vezére. Igen ügyes szónok s kivált pénzügyi kérdésekben igen járatos politikus. Pártjában nagy tekintélye van s a párt sajtójának irányát ő adja meg. Több műve forog közlésben, így pl. az, mely «A porosz államadósságokról és állami értékpapirokról» szól, továbbá «A porosz státusadósság konszolidációjáról» s «A fogyasztási egyletekről» szóló. *Bismarck*-nak ez idő szerint alig van jelentékenyebb ellenfele a parlamentben, mint ő.

BARÓ SCHENCK VON STAUFFENBERG, a német-liberális párt vezére, az u. n. szecesszionistákhoz tartozott s valamennyi szabadelvű párt, továbbá a néppárt, a szocialisták s a bekebelezett tartományokbeli követek jelöltje volt az alelnöki székre.

VRCHOV Rudolf, a világhírű boncztanár és anthropológus, szintén egyik legkiválóbb tagja a német birodalmi gyűlésnek, s mint bátor ellenzék politikusi is ismeretes. 1821-ben okt. 13-án Pommerániában született s Berlinben elvégezvén az orvosi tanfolyamot, e szakmának csakhamar elsőrendű csillaga s a tudományos irodalom terén is kitünő fejlesztője lön, úgy hogy azt tartják, miszerint a pathológiára s általában az egész orvosi tudományra senki nem gyakorolt Németországban oly hatást mint épen ő. Mint politikus 1859 óta szerepel, a midőn Berlin város képviselőjévé választotta. Mint ilyen a nemzeti egyesület legbuzgóbb tagjai közé tartozott s 1862-ben a porosz képviselőházhoz is bevalasztottat, a hol aztán a haladó pártnak egyik alapítója és vezére lön. Azonfölül tagja a költségvetési s elnöke a zárszámadási bizottságnak. A parlamentben az

előtt gyakorta föl szólalt s beszédei szónokilag nem a legkésebbek ugyan, de mindig nagy elméletől tanuszkodók s alapos szakismeretekben gazdagok és kiválóak.

BÁRÓ FRANKENSTEIN György egy alsó-frankóniai választó kerület követje s a katolikus cenzurumpártnak a vezére, mely a római kuriával való megegyezést tekintve politikai félvénnek. Örökölőn a bajor uralkodásának is tagja. *Bismarck* bizodalnát nagy mértékben bírja, a mit főként annak köszönhet, hogy a kancellár kereskedelmi és vámpolitikájának mindig hű szószólója volt. 1881-ben a birodalmi gyűlés első alelnökének választottat. Jelenleg 62 éves.

BEHEL Ferdinánd Ágost 1840-ben Kölnben született s kora árvaságra jutván, csak népiskolát végzett, aztán 14 éves korában az esztergályos-mesterséget tanulta meg s beutazta Dél-Németországot és Ausztriát. 1860-ban Lipésében telepedett meg, hol 1864 óta önálló üzletet folytat. 1863-ban Lassalle lelkes szavai őt is magokkal ragadták s eszméinek odaadó híve lön. 1867 óta kezdett irogatni a Liebknecht által szerkesztett szocial-demokrata hetilapban s már 1868-ban a neuenburgi szocial-demokrata ülések elnöke lett, a hol a német munkásoknak az internacionáléhoz való csatlakozását indítványozta. Neve ekkor lett a nagy közönség előtt ismeretes. Később szerkesztője lett Németország legradikálisabb lapjának, a «Volkstaat»-nak («A nép állama»). 1870-ben választották meg a birodalmi gyűlés tagjának s ő volt egész Európában az első, a ki törvényhozó testületben hirdette a szocializmus tanait és érdekeit, s az egyetlen, a ki a német parlamentben szót mert emelni *Elzász* és *Lotharingia* visszaadásáért s nyíltan véde a párisi kommunét. Élénk, szép szónoki előadása, a hangján átréző meleg meggyőződés rokonszenvesé tette még azok előtt is, a gyűlölké nézetű és irányú. Az egyetemet, sőt középiskolát se végzett férfi később egész tudóssá képezte ki magát, számos művet írt s beszédeit a szocialistikus irodalom gyöngyei közé számítják. Jellemét és becsületességét minden pártan elismerik, de épen az ő kiváló tulajdonai s hozzájárulván, hogy a szocialista tanok híveinek száma a német birodalmi gyűlésben veszedelmes arányokat öltött, a szocialisták ellen hozott törvény hatását úgy neki, mint párhiveinek érezni kellett.

TEMETŐBEN.

Csak ne nagy követ siromra!
Szívemen az nagyot nyomna.
Hadd pihenjen enyhén e szegény
Szív, legalább sirja fenekén!

Volt bő részem örömeiben,
Szeretett a kit szerettem;
S annak a ki szánja kedvesit:
Itthagyni oly nehezen esik!

De bá-gondban is volt részem,
Olykor elnyomtak egészen;
Súlyukat, napom ha elhaladt,
Ne érezsem bár a föld alatt!

Kedvteléseim hű pompa
Sohse volt földön laktombá,
Nem kívántam fénylő palotát,
Csak egy kis lakot, mely nyugtot ad.

Nekem kónél, bármi drága,
Kedvesb volt a rét virága;
Azt se kértém koszorúnak ám,
Csak ha kedvesemnek adhatám.

Ugy legyen hát bekeledebbe,
Jó anya-föld, etemetve:
Zöld bozóthoz egy kis gyalog-út,
Sirhalmomhoz, fűbe bújva fut —

Rózsa és jázmin felette,
Kedvesem maga ültette,
Estelenként megöntözgeti,
Pihenője ott legyen neki.

Gyermekinkkel oda ki-kimenne,
Gondolkozék rólam el, merengve,
S mondja el majd gyermekim előtt:
«Ő szeretett — s én szerettem őt!»

Szász Károly.

DODÓ.

Történelemelőtti (praeistorikus) novella. Ebers Gyöngynek ajánlja

P. Szathmáry Károly.

egyéb öltözetet e korszakban a társadalmi viszonyok még a legmagasabb ranguknál sem igényeltek.

Dodó kisasszony mellett, ki különben mind nevelés tekintetében, mind női hivatására nézve a kor színvonalán állott, ott heverték a megelhetés legfontosabb eszközei: egy kis élesre csiszolt kőbalt, melylyel ritka ügyességgel tudta a fiatalb fáagakat levagdalmi; egy kőhegyű nyilvessző és mellette a húrral ellátott ív, melyek madarak elejtésére szolgáltak s egy állatok beleiből szótt háló, melylyel a közeli folyóból elég ügyességgel szokta ellátni nyers halpecsenyével édes atya asztalát.

Ez a nevezetes egyéniség, az ő édes atya és a barlanglakó vitéz fejedelem, az öreg Susu, szintén ott ült a barlang szájában, olyasmivel foglalkozva, mi egész figyelmét igénybe vette.

Az öreg barlangfőnök mintegy 50 éves, napbarnította óriás volt, még alig szürkűlő szakállal és ollót nem ismerő hajzattal; arca benőve annyira, hogy a szakál, bajusz és haj határait alig lehetett megkülönböztetni; csak két fényes szemé és vakító fehérségű fogai csillámlottak ki a szőrbozót közül.

A tisztas fejedelem vállain egy általa elejtett barlangi medve cseretlen bőre függött alá; derekát juhbundakötény borította el; különben hatalmas karja és lábai izmait nem tartotta szükségesnek fedezni semmi öltözetel.

Az öreg Susu nagy munkában volt. Olyasmivel akarta meglepni vadászatra távozott törzsét, minek az eddig nem volt birtokában, de nem is érezte szükségét. A közel folyó patak martijából nagymennyiségű agyagot hordott össze; egy tökhéjban hozott vízzel azt sárrá gyúrta és egy szarvasagancs segélyével életében először fogott ama magas művészethez, mely századok és ezredek folytán lassankint fazekas-művészetté és porcellán-gyártássá fejlődött.

Már ott állott előtte a jókora nagysága, cseber alakú edény, melyre a két vastag fülfogantyút épen most erősítette reá s a hatalmas főnök bizonyos kedvetlenül nézte művét, mely, úgy lát-szék, művészi igényeit teljesen kielégítette.

— No Dodó, — szól önézetesen leányához, — a főzőedény ime készen áll és ha völegényed, mint ígérte, a tüzet magával hozza, vadat és halat megfőzhetünk; és semmi sem fog hiányozni az izletes lakomából.

Az öreg törzsfőnök — természetesen — magyarul beszél; mert hiszen nemcsak a mi régi

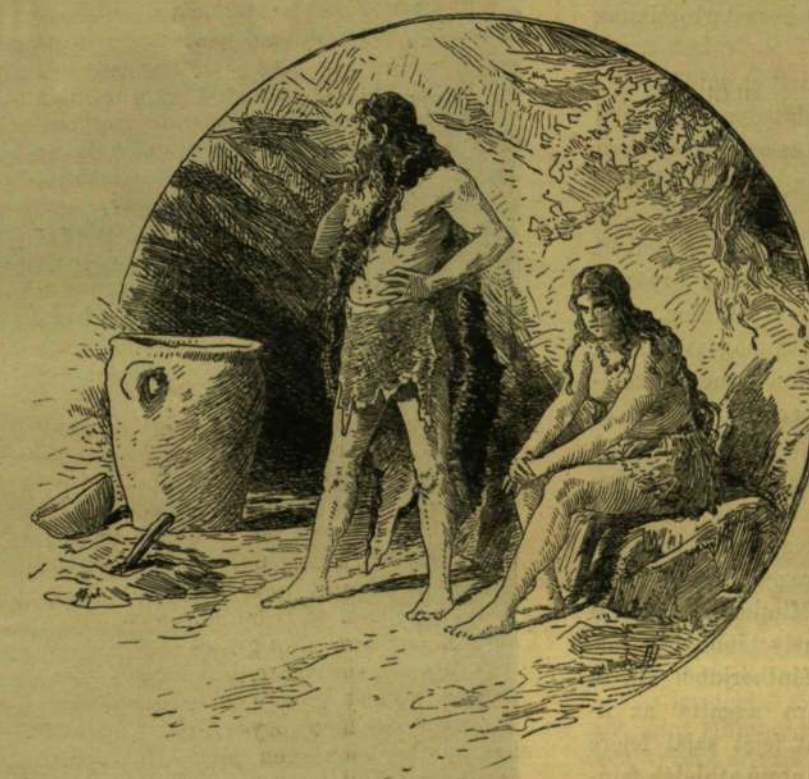
jó Horváth Istvánunk, de a legregibb cserépiratokat leolvasott angol tudósok is azt állítják, hogy a legregibb ismeretes nyelv, a khaldeusoké, legközelebbi rokonságban áll a magyarral.

Természetes tehát, hogy a hozzá intézett szavakat Dodó kisasszonynak is meg kellett értenie; mert a kőkorszakban még nem volt divat a hercezkisasszonyok mellett külföldi nevelőnőket tartani, kik őket idegen nyelvekre megtanítsák. Valami más oka lehetett tehát Dodó hercegnőnek, a miért atya közlekenységében és örömben nem igen sietett osztolni.

Dodó hóféhér karját térdére és arra gömbölyű állat nyugtatva, melán bámult a folyótúli erdők felé és csak atya újabb megszóltására állott fel végre és vetett egy kegyes pillantást atya műremekére.

— Nem maradhatna el az egész? — mondja azután kedvetlenül. — Hiszen ha eddig el tudtunk lenni tűz nélkül, miért ne lehetünk ezentúl is?

— Annak meg kell lenni! — mondja az ülőhelyéről fölkel Susu, leányához közeledve. — Midőn én közelebből a vizilakók ifju fejedeleménél, a derek Mumunál voltam, megkínált engem azzal a hússal és hallal, melyet asszonyai az ő tűzőknél megsütöttek és mondatom neked, hogy sokkal izletesebbek voltak a mi fötlen és sületlen ételünknel.

— Nos hát egyenek ők olyat, — mondja a szép Dodó, — mi pedig maradjunk meg eddigi szokásainknál, melyek mellett erősebbek és egészségesebbek vagyunk, mint az ő fiak és leányai.

— Ugy de a dolog nemcsak eddig van, — mondja a törzsfőnök. — Ők valami anyagra tettek szert, mely a tűzmel olyan folyékonyvá válik, mint a víz és formába öntve megszilárdul, s mindennemű alakot felvesz, melyet ők akarnak. Ily módon könnyen tesznek szert pompás szűrő és vágó fegyverekre és mindennemű házi eszközökre; úgy, hogy valóságos gyönyörűség azokat látni.

— Hát csak hadd tegyenek, — mondja dacosan Dodó, — a mi ifjaink kőbaltáinkkal és nyilainkkal is elejtik a szarvast és bölényt ésszemmi szükségünk nincs az ő fényes fegyvereikre.

— Oh te hosszú hajú, de rövid eszű asszonyi állat, — mondja Susu, — mit értesz te az effélékhez? A te rövid eszed ezt a dolgot végig nem éri. Azt kell tudnod, hogy ha ők majd azzal a meglágyult és újra megkeményedett fegyverekkel egész törzsüket fölszerelték, egyszerre csak nyakunk között teremnek és vagy mindnyájun-

kat leglykolnak, vagy kénytelenek leszünk előtük meghódolni és alázas rabszolgákká válni. Ezer szerencse, hogy Mumu, a fiatal fejedelem, téged megpillantva s megszeretve, házassági szerződés esetére szövetségét ígérte és kötelezte magát arra is, hogy a mely napon téged birtokába boesítalak: ő is megosztja tüzet és fegyverei készítésének titkát velünk, melyek birtokában legyőzünk minden szomszéd törzset és uraivá válunk az egész világnak.

Dodó vállát vonogatta. — Én láttam ezt a Mumut, — mondja aztán kedvetlenül; — igaz, hogy nyújas volt hozzám és egy fényes tollu pávát ejtett el ügyes nyilával számomra: de mi ő Roróhoz képest, a kit te ajánlottál és magam választottam leendő férjemül? Melle szük, szemei tévetegek és tagjai oly véznák, hogy Roró egyetlen szoritással képes lenne őt gombolyaggá összehúzni.

— De igen eszes és hatalmas fejedelem, — veti ellen az atya, — és mellette első leszes a világ összes asszonyai között!

— Mit ér mindaz, ha én Roróé nem lehetek? Ha ő van mellettem, biztonságban érzem magamat még egy bölény- vagy elefántesorda orrmányai előtt is; büszke vagyok, midőn rátekintek s látom, hogy bátorsága nagyobb, izmai hatalmasabbak minden férfiénál a környékben. Az övé lenni: boldogság; másé: halál nekem!

Azután mivel veszed rá Rorót, hogy az ő kedves, egyetlen Dodójáról lemondjon?

— Neki le kell mondania; ő okosabb mint te és be fogja látni a dolog kényeszségét.

— Említetted azt már neki?

— Nem. Midőn ezelőtt sok nappal az egész törzs vadászatra indult, csak azt említettem előtök, hogy a vízi emberekkel szövetségre fogunk lépni, mely nagyon előnyös lesz ránk nézve; miért szükséges is, hogy igen nagy szákmányt hozzanak haza szarvasokból és egyéb állatokból.

— Meg fogod látni, hogy Roró nem oly könnyedén veszi a dolgot és hogysem rólam lemondjon, képes lesz a törzset ellened

lázítani s téged a főnökségből kiszorítani.

— Ahhoz több ész kell, mint erő, — mond büszkén a törzsfőnök, reá mutatva csak most bevégzett művére, — ime ez egy művem meg fogja győzni embereimet arról, hogy én vagyok legméltoőbb az ő vezérletökre.

— És Roró fel fogja rugni a te fazekadat, mint egy vakandtúrát, hogy darabjai szertesét foszlanak a levegőben.

— Akkor én a te kedves Roródat küldöm más világra ezzel a biztos nyíllal, melyet Mumu aján-dékozott nekem.

Dodó hercegasszony belátta, hogy itt egy korszakalkotó drámai összejutkozásról van szó: azért mintegy magát megadva, önkéntelenü roskadt vissza előbbi ülőhelyére és mig Susu folytatta a fazekában gyönyörködést, Dodó mély gondolatoknak adta át magát.

Egyszerre a nélkül, hogy atya felszóltotta volna, ahhoz közel lépett s vállára téve kezét, megszólalt.

— Atyám, Rorónak ne szólj addig semmit, mig én magányosan nem beszéltem vele; ne-

hogy első dühében olyasmit kövessen el, mi vagy magának, vagy népünknek, vagy mind a kettőnek kárára válnék. Hallom közeledésüket és győzelmes üjjongásukat, mi arra mutat, hogy vadászatuk fényesen sikerült. Az én füleim élesek.

— Valóban azok, — mond Susu, — mert én még semmit sem hallok.

— Én pedig Roró hangját is meg tudom különböztetni a többiekétől, — mondja biztosan Dodó és a következő percek szavait igazolják is.

Nemsokára gyülekezni kezdett a barlangszáda körül a törzs női és gyermekvilága, kezében mindenik valami ajándékkal, melyet a visszatérő férfi, atya, vagy kedves számára szántak. Többnyire egy-egy tökhéjből készített kobak volt ez, telve a közel lévő forrás friss vizével és arra szánva, hogy a visszatérő kedves szomját csillapítsa: némelyek azonban még ennél többről is gondoskodtak s kedveseiket kedvenc ételleikkel vagy nyálánságaikkal várták. Néhány erősebb testalkatu delnő magával hozta azt a két lapos követ, mely azon időben a malmot képviselte és letelepedve a barlang előtti térségen, a vadon termő magféléket, melyeket a mezőn összeszedve kobakjában elhozott, a két lapos kő között örömi kezdette, hogy férjének egészen friss lisztes eledellel szolgáljon. Mások az erdőből összeszedgetett gyümölcsöket, bogyókat és gombákat hozták el, hogy azokkal hozzátartozóiknak kedveskedjenek.

Csak egy jó negyedóra telhetett el, midőn végre megjelent a 2—300 főnyi vadászcsapat, könnyű léptekkel, mint valami szarvas-csordáé és épen mint ezek, igyekezve egymás elé törni hozott zsákmányukkal.

Érdekes csoportot volt, gazdag az emberi erő diszplánáiban; s megjelenésük egy mai festő-művésznek is méltó tárgyat adhatna.

Mindannyi öles vagy annál is magasabb óriás, kiket az elemekkel és az életmód megszerzésével folytatott küzdelem emberenfölüli erőre és tartósságra emelt. Szénefeketé hajok szabadon és korlátlanul nőve összefoly szakállukkal és bajuszokkal; éles látáshoz szokott szemek villognak, mint az eleven parázs, meleg étellel sohasem érintkezett fogaik még a legöregebbeknél, is mint gyöngyörök villognak elé. Mindenik magával hozta elejtett zsákmányát, mely többnyire szarvasokból, őzekből, vagy elefántbőrjából áll, és diadaljelül mindenik magára aggatta az illető állat bőrét is, az állat fejét saját fejére illesztve, úgy, hogy a vadtekintetű athléták fejükön a szarvas és bölény szarvaival ijesztő szörnyetek képét állították elő.

Legelől csakugyan Roró jött, a csapat leghatalmasabb athlétája, ki fiatal ösbőlényt ejtett el; annak két mászát meghaladó husát vállain hozta s a lenyüzött bőrnek szarvát fején, — többi részét hátán viselte. Tekintete folyvást kedvesen, Dodón függött, ki azonnal hozzásietett, hogy terhein könnyítsen és többé el sem távozott mellőle.

Az öreg Susu főnöki gondossággal hordatta be a sok vadat barlangja azon részébe, melyben jég volt, hogy a hús elrohadását megakadályozza. Midőn ennek vége volt, háromszorosa lett adott a férfiaknak az összegyülekezésre, hogy nagy-szerű tervét, a vízi emberekkel kötendő szövetségről, előadja és egyszersmind saját találmányú művét, az óriás fazekat is kellő méltánylatban részesíttesse a törzs által, melynek tagjai már eddig is bámulattal vették azt körül. Reájok nézve hasonlatos volt az egy művészien kiállított szobor leleplezéséhez a mai korban, azzal a különbséggel, hogy sem származását, sem rendeltetését nem ismerték s azt valami felsőbb lény ajándékának vélték, szent borzalommal kerülgették.

E közben Dodó így szólott az ő választottjához, Roróhoz:

— Jer Roró, vonuljunk a közeli erdőbe a mi kedvenc ülőhelyünkre: ott majd elbeszélünk neked azt, a mit atyám akar és azt is, a mit én akarok.

(Folytatása következik.)

ALLOTRIOPHAGIA.

Igy nevezik embereknél és állatoknál azt a beteges hajlamot, melynél fogva valaki oly eledel-ek iránt táplál kedvet, melyek szervezetének szükségleteivel nem állanak összhangzatban, sőt attól idegenek. Különbözik ez a *pantophagiától*, a mindent megenni vágó falánkságtól, a mely

vásznat stb. Mindez azonban nem a szorosan vett *allotriophagia*, hanem merő nagytetés, mely nincs tekintettel a mennyiség mellett a minőségre.

Sokkal jellemzőbben az igazi allotriophagiát a szarkák azon tulajdonságáról nevezik el, melynél fogva azok minden fényes tárgyat hatalmukba keritenek. Ehhez képest nevezik az ilyen beteges hajlandóságokat *picának* (a szarka — *pica* — latin elnevezése szerint). Ha például sápkóros lányok ézetet isznak s szenet, krétát, palapaljászt, kávébogyót esznek, ha görvélykóros gyermekek meszet, porondot, sőt közönséges földet nyelnek el, azt *picának* nevezik. Még inkább a szarka kapzsiságát mutatja az a Geyer Ágost nevezetű egyén, ki a múlt évben Wards Islandban az örültek házában

szőrpuffanásról, mely a hajfonat végének éveken át folytatott leharapásából keletkezett; hatodszor szintén fogszor volt az operáció tárgya, mely majd mindenik esetben teljes sikerrel végződött.

Tíz év előtt Florenciaiban is nagy népszerűségnek örvendett bizonyos «Uomo della forchetta», egy mintegy huszonöt éves ember, a ki egyszer nyilvános helyiségben tréfából 21 centiméter hosszú villát, a mennyire lehetett, torkába dugott s akarata ellen lenyelt, s azután minden bánatolom nélkül hordozta magában. Sőt tőkét farragot magának belőle, mert Tivoliban mutogatta magát s zöld selyem kabátban és vörös tricoban egész tojásokat lenyelt, hosszú kardokat eresztett bele torkába, sőt puskát sütött bele. De hasonló mutatványokat már az ó-korban is ismertek s Plutarch Lycurgus életírásában em-

celzra a balkaron hasított sebbe rejteni, melyet újra behegesztenek.

Szomorubbabn ütött ki a szerencsétlen francia költő, Gilbert Miklós kísérlete, a ki fiókja kulcsát nyelte le. Leesett a lőről és a párisi Hôtel Dieu kórházba vitték súlyos sérülésekkel. A szegény ember, ki tudvalevőleg esküdt ellensége volt az encyclopedista bölcsészeknek, lehet hogy azt hitte, hogy e bölcsészek ellopják kéziratait és más értékes papírjait, melyeket fiókjában zárva tartott s azért annak kulcsát lenyelte, de a kulcs nyeldekájában fennakadt. Némelyek azt hiszik, hogy ily módon akart életének véget vetni.

Iszonyu fájdalmak között egyre torkára mutatott, ujjaival nyakához kapkodott, de senki sem tudta, mit akar ezzel mondani. Így halt meg a francia Juvenál, 29 éves korában, ki még 8 nappal előbb

tyukot tollastól, egy szopós malacot, sőt szénát, fenyőtobozt, pálmalmot, aszaltkendőt, üvegcserepet és cipőszarkot lenyelt; egy más hasonló «művészről» Alexander Severus, s egy harmadik, Phagon nevűről Aurelián alatt emlékeznek.

1771-ben Ileflemben egy Kolniker József nevű nagyevő halt meg. Ez nem tudott jólanni más-kép, mint hogy köveket kevert étellekbe, s e hajlamát anyjától és nagyanyjától örökölte. Már három éves korában csak ugy ette a köveket. Étvágya roppant volt. Egész borju-fertályokat evett meg, s mindig kövekkel, érezdarabokkal stb. keverve.

Ugyancsak a múlt században, 1750-ben Wittenbergben halt meg mint 79 éves aggy egy Kahle Jakab nevű kertész, a ki ebédje után a talakat és tányérokat is megette, az üvegeket és poharakat szétmorzsolta, a malacot szőröstől-bőröstől, a bárányt gyapjasztól nyelte le. Egy alkalommal úgy kinezta étvágya, hogy egy ólom író-eszköz tintával, porzóval, tollkással és tollal együtt befalt. Ezt a körülményt hét tanu eskü alatt erősítette. A csodálatos ember hulláját 1750-ben felsőbb rendeletre felboncolták s róla értekezést írtak «De Polyphago Wittenbergensi» czim alatt. E mellett, mint az indiai mohawk s az olasz lazzaroni, eleven étkeket is előszeretettel evett; élő baglyokat, patkányokat, hernyókat. Ebben különben osztozik vele a dicsőségben a francia granatéros, Parave is, ki 1799-ben halt meg 26 éves korában. E borzasztó ember alkalmilag kigyókkal is táplálkozott s eleven macskákat tépett szét fogaival.

Igaz, hogy több-kövésbé mindnyájan rá vagyunk utalva, hogy allotriophagok legyünk. Legtöbb tápszerünk tartalmaznak oly anyagokat, melyek élvezhetetlenek volnának magokban. Mi a só? Egy érzemnek és légnemnek összetétele. Mi a saláta? Egy tál emészthetetlen farost, vagy cellulosa. Hamu is minden ételünkben tartalmazatik. Nagyobb része mindez anyagoknak minden tápérték nélkül merőben a gyomor megtöltésére szolgál. Ki nem látta, hogy a tyúkok s galambok hulladékokat szedgetve időnként homokot s kövecsket is lenyelnek? Mindezek nem táplálékul szolgálnak nekik, hanem gyomraikban zúzó szerveik erősítésére, s mint ilyenek azért az emésztésre lényegesek. Farkasok s őzök az agyagot sem vetik meg s azért bizonyos földnemeket esalétkül is szoktak használni ellenök.

Tudvalevő s le is volt már többször írva, hogy millió meg millió ember él földdel is. A kyffhauserbergi homokbányák munkásai bizonyos kövér agyagot, az úgynevezett kővaját kenik kenyerekre; északi Svédországban a hegyiszet, egy fehér földnemet, mely elhalt infuzóriákból ered, vegyítik rozsliszttel. Orinoko, Peru, Guinea, Java, Perzsia, Syria, sőt Sardinia különböző zsíros földnemeit is a bennlakók hol kenyérré sütik, hol meg golyócskákká idomítva s coca-levelekkel keverve csemegéül használják, sőt, mint Humboldt leírja, az ottomakok teljesen kenyérként élvezik halait és teknősökük mellé.

Világos tehát, hogy bár az allotriophagia bizonyos határon túl beteges állapot jele, de szorosan véve senki sem lehet el nélküle s oly állapot, melyben a civilizáltabb népek is kivétel nélkül osztoznak.

S. F. B.

«NINCS PÁRJA A MOLLINÁRY-PÁRNAK!» — HERZL KORNÉL FESTMÉNYE.

nem veti meg a jó táplálékot sem, hanem inkább mohóságában fordul a rendkívülihez, tehát alapjában épen az egészséges túltengését mutatja, míg az *allotriophag* határozott ellenszenvvel van az egészséges táplálék iránt. Hogy jobban megértjük a különbséget, *pantophag*, azaz mód nélkül falánk a holló, a strucz, a czápa. Különösen a strucz gyomra vez be mindent magába, úgy hogy találtak már benne több kiló rongyot, rézajtósarkakat, vaskulcsokat, réz- és vasszegeket, ólomgolyókat, pénzt, gombot, kavicsot és porondot. Nemkülönbén a czápa, az oceáné e tigrise, minden élvezhetőt és élvezhetlent fölemész, a mit csak a hajórol vetnek neki, ruhadarabokat és czinkannákat úgy, mint szalonnát. Sőt találtak már döglött czápát, melynek gyomra ezeket tartalmazta: egy fél sódort, néhány juh-lábat, egy sertés hátsó részét, egy bulldog fejét és első lábait, nagy mennyiségű lóhúst, egy darab zsák-

halt meg s kinek gyomrában két ezüst theáskanalat találtak. De állatok is gyakran vannak alávette ilyes hajlamoknak, melyeket az állatgyógyászat «Malacia» néven nevez. A tehén, mely a sövényt nyaldossa, rongyokat rág, bőrt, földet, fát, szemet stb. keresgél, nem falánk, — *pantophag*, — hanem beteg, *allotriophag*, a mint soványságból, bágyadt mozdulataiból s száraz bőréből is lehet következtetni.

Hogy emberek is tévedésből és akarattuk ellenére emészthetetlen tárgyakat nyelnek el, gyakrabban előfordul semmint birnök, és nem rég történt, hogy egy drezdai borbély, Moeke, mesterségesen betett felső fogsort elnyelte s azt műtéttel távolították el gyomrából. Ez alkalommal kiderült, hogy ilyen operáció már hatszor fordult elő; első ízben egy lenyelt késről volt szó, másodízben egy kalánról, harmadszor villáról, negyedszer letört sodronykutaszról, ötödször egy

lit egy attikai lakót, a ki a spártai kardok kicsiny-ségét gonyolta. «De jól el tudjuk velök érni ellenségeinket», felelt rá Agis.

Három királyok napján Franciaországban tudvalevőleg egy lepényt osztanak ki a vendégek közt, melyben bab van; s a ki a babot megkapja, az a babbkirály, s a babot le kell nyelnie. Ma már azonban bab helyett porzellán-babácskákat sütnék a lepénybe s ezeket nyelik el.

Az sem szokatlan, hogy a veszályban forgó utasok utazás közben értékes tárgyaikat lenyelik, nehogy a rablók kezeibe jussanak. Ezeket a beduinok arany gyomruaknak nevezik, s kik hasonló gyanuban állanak, azoknak felvágják hasukat, vagy hetekig keserűvízzel itatják. Még a jelen században is fordult elő erre példa Tuniszban. Szokás még Arábia rablók által fenyegetett vidékein utazás közben a drágaköveket és gyöngyöket gömbölyű szelenczébe zárni s azt egy e

a francia költő irodalom gyöngyét, a «Poète mourant»-t írta, s kit egy újabb költő, Hegésippe Moreau oly meghatóan dicsőített költeményben, melyet Petőfi ültetett át magyarra. A valót csak a bonézolásnál (1780 nov. 12.) derítették ki.

Mindez eseteknek azonban semmi közük az allotriophagiához, mert nem beteges vágy az alapjuk, mint az a lelki betegknél, idegbajosoknál, sápkórosoknál vagy váltólázbetegknél nyilatkozik. Ép ugy a telhetetlenség sem tulajdonképeni allotriophagia, bár mindamellettel érdekes, hogy röviden megemlékezzünk róla.

Falánk nagy evők minden időben voltak, kik látványosságot csináltak étvágyukból a közönség számára. Többek közt Nero császár alatt is élt, mint egy krónikás beszéli, egy nagy evő, az alexandriai születésű Harpokras, ki nemcsak egy főtt vaddisznót és száz tojást, hanem egy eleven

A PÁVIÁNOK ÉLETÉBŐL.

Dr. Brehm Alfréd hátrahagyott kéziratái között van többek közt egy népies előadás, melyben a hírneves tudós érdekes és tanulságos példákat sorol fel a páviánok kiváló szellemi tehetéseiről. Ebből az előadásból közöljük kivonatban a következő adatokat és rajzokat.

Egykor Brehm a Bogos-fölön egy hegyzugban egész sereg páviánt talált. A vadállatok üldözéséhez hozzászokott kutyái rögtön rárohantak a majmokra. De csak a nőstények futottak el, a hímek támadásra készültek, félkör alakban megállottak a kutyák előtt, ordítottak, kezeikkel a földet verték s kitért szájjal oly dühösen néztek reájok, hogy a különben bátor kutyák visszafutottak. Még mielőtt sikerült volna a kutyákat ismét támadásra bírni, a majomcsapat nagy része bizonyos helyre érkezett. Csak egy mintegy fél éves kis majom maradt el a többiétől egy sziklatömbön a kutyák által körülzárva. De ezt sem lehetett elfogni. Egy öreg him jött segítségére félelem nélkül s méltóságosan, mérges tekintetével s mormogásával utu-

nyitott a kutyák között s még mielőtt a vadászok megérkeztek volna, mellére vette a kis majmot s eltávozott vele. Ennek megtörténte után az egész majomsereg elkezdett lármázni; valódi hadizajt csináltak. A csatából azonban nem lett semmi, mivel a majmok úgy is biztos helyen voltak s így nem lehetett volna őket megtámadni. Pár nappal később azonban ismét találkozott valószínűleg ugyane csapatallal Brehm s úgy ő, mint kísérői elkezdtek a majmokra lövöldözni. A csatazaj ismét hallatszott. A nőstények a fiatalokkal biztos helyre vonultak, de a hímek nagy lármá között előrejöttek s oly gyorsan s ügyesen kezdtek dobálózni a kövekkel, hogy Brehmnek s társainak csakugyan menekülniök kellett. Az okos állatok e védelemnél nemcsak tervszerűleg jártak el, de egyértelműleg is s a vadászok látták, a mint egyik majom a ködarábot fára vitte fel, hogy innen annál hatásosabban dobhassa a mélységbe s azt is észrevették, hogy egy nehéz követ ketten egyszerre ragadtak meg.

A páviánok csakhamar megtanulják az okszerű működést. Fogságban kinyitogatják az ajtót, ablakot, fiókokat s dobozokat s egyszeri látásra más dolgokat is képesek utánozni. Egy Brehm által sokáig tartott babuin egy izben egy kis macskával barátkozott meg s játszott sokat; véletlenül a macska megkarmolta őt, a majom rögtön ezután figyelmesen megvizsgálta a macska talpát s gondosan leharapálta annak karmait, hogy biztonságban legyen. Ugyanezt a páviánt a háziak gyakran rémítgették löpor felrobbantásával; több kísérlet után az ingerkedésnek az által vette elejét, hogy az égő taplót talpával elfojtotta s a löport lenyelte. Mint minden más majom, e babuin is rendkívül félt a kuszó állatoktól, különösen a kígyóktól; ingerkedésből gyakran adtak neki ily állatot élve vagy kitömvé egy bédogdobozban; lassankint megismerkedett a doboz veszélyes tartalmával s ovakodott tőle, bár kíváncsisága nem engedte, hogy a dobozt fél ne nyissa. Általában meglátszott rajta, hogy mindennek okát keresi. Ha gazdája megverte, haragját rendszeren az ellen öntötte ki, a ki a verésnél jelen volt, mintha az lett volna oka. Bár maga nagyon érzékeny volt az ingerkedések iránt, mégis folyvást ingerkedett más állatokkal, különösen nagyon szerette az alvó kutya farkát meghuzogatni; ha nevetni tudott volna, nagyon hasonlított volna valami gonosz indulatu emberhez. Önérzését mutatja azonban, hogy hetekig megemlékezett arra, ha őt kinevették. Mint az emberek s majmok általában, kegyenez nélkül nem lehetett el; különösen szeretett egy tengeri nyulat, de a kitől féltetlen engedelmeséget követelt.

A majmokról megvan továbbá még bizonyos erkölcsi érzék is. Lhomburg beszél el egy erre vonatkozó érdekes példát. Az adelaidei állatkertben egy öreg pávián egykor valamért felboszanva, megharapta őrének kezét és egy üteret sértvén meg, életveszélyes sebet okozott. Lhomburg ezért halálra ítélte az állatot és megbízott egy másik őrt, hogy lölje agyon. A majmok már megszokták a lövöldözést körülöttük és így a két kisebb majom, mely a páviánnal egy ketrecrezben volt, épen nem nyugtalanodott, midőn az őrs puskaival jött oda. Az öreg majom azonban, büns voltát érezve, nagy izgatottsággal a hálókamrába futott és nem lehetett őt semmiféle eleddel kiesalni mindaddig, míg a gyanus őrs el nem távozott. Ekkor azonban kijött, félénken az ételhez nyúlt és vissza akart szaladni, de a kamra ajtaját az alatt bezárták. Midőn látta, hogy az őrs fegyverrel visszatér, észrevette, hogy elvesztett és rengeteg erővel tört a kamra ajtajához, majd midőn ezt betörni nem tudta, mindenféle futkosott, végre látva, hogy nincs menekvés, egész testében reszkette és rángatózva dobta magát a földre, hol rögtön agyonlőtték.

Be kell vallanunk, hogy az állatok között nincs egyetlen egy sem, még az évezredek óta oktatott és nevelt kutya sem, mely annyi okosságot tanúsítana és oly ésszerűen járna el, mint a pávián-majom a fensorolt esetekben. De a nagyobb majmokról még több a tehetség nyoma, úgy hogy el lehet mondani, hogy ezek már felül emelkedtek a majmok általános szellemi körén, s nem épen képtelen dolog egy francia tudósának az a terve, hogy házi szolgálatra az ember helyett jövőre majmok alkalmazását tegye általánossá.

A HÓDÍTÓ ROBUR.

VERNE GYULA REGÉNYE.

FORDITOTTA HUSZÁR IMRE

ÖTÖDIK FEJEZET.

Melyben a Weldon Institute elnöke és titkára közt az ellenségeskedések ideiglenesen felfüggesztek.

Bekötött szemek, betömött száj, összekötözött kezek, összekötözött lábak. Következésképpen teljes lehetetlenség látni, beszélni és mozdulni, — ez valóban nem volt alkalmas arra, hogy elfogadhatóbbá tegye Prudent bácsi, Evans Phil és Frycollin inas helyzetét. Ezenfelül nem tudni, kik követték el ezt az emberrablást, milyen helyre dobták le az embert, mint egyszerű csomagot valamely egyszerű teherszállító vasuti kocsiban, nem tudni, hol van az ember és mi vár rá, — ez bizonyos elég lett volna hozzá, hogy kiközösítse türelméből a juhaj legszelidebb példányait is, pedig tudjuk, hogy a Weldon Institute tagjai a türelem dolgában nem épen juhok. Ismervén Prudent bácsi heves vérmérsékletét, elképzelhetjük, hogy a derék férfi milyen állapotban lehetett.

Annyi bizonyos, hogy úgy neki, valamint Evans Philnek azt kellett gondolniok, hogy nem lesz könnyű dolog másnap este elfoglalni rendes helyüket a klub elnöki emelvényén.

Frycollin, bekötött szemével és betömött szájával, egyáltalában nem bírt gondolkozni. Inkább halott volt, mint eleven.

Egy óra mult el így, a nélkül, hogy a foglyok helyzete változott volna. Senki se nyitott be hozzájuk, hogy őket szabad lábra helyezze, vagy visszaadja nekik a beszéd és a mozgás lehetőségét, holott erre bizony nagy szükségük lett volna. Csupán elfojtott sohajokra, egyes tagolatlan hangokra és csejtalan, de annál hevesebb mozdulatokra szorítkozhattak, a milyeneket a potyáknál tapasztalhattak, mikor szülőföldjükből kidobtak a szárazföldre. Az olvasó elképzei, mennyifele harcot, mennyi elfojtott, vagyis helyesebben megkötözött diuhót jeleztek e hánykódások. Végre sikertelen kísérleteik után egy ideig mozdulatlanul maradtak. Azután, minthogy látó érzékeiknek hasznát nem vehették, halló érzékeik segítségével igyekeztek maguknak számot adni a dolgok nyugtalanító állapotáról. De hasztalan igyekeztek megfigyelni egyéb neszt annál a szünet nélküli és megmagyarázhatlan frrr-nél, a mely mintegy rezgő légkörbe látszott őket burkolni.

Történt azonban, hogy Evans Phil nyugalmas erőfeszítésének sikerült meglazítani a kötelet, a mely kézesüklőit összekötözte. Újjait lassanként kihúzhatta a hurkokból és visszanyerte kezeinek szabad használatát.

Az erőteljes dörszülés helyreállította a kötelek által megakadályozott vérkeringést. A következő perczben Evans Phil lerántotta a kendőt, a melylyel szeméi be voltak kötve, megszabadította bekötött száját és levágta lábairól a kötelet, finom pengéjű 'bowie-késével'. Egy amerikai, a ki nem hordozná 'bowie-kését' mindig a zsebében, nem is volna valódi amerikai.

Egybíránt Evans Phil mindössze csakis annyit nyert vele, hogy birt mozogni és beszélni. A szeméit nem használhatta eredménynyel, legálább e perczben nem. A fülkében teljes sötétség uralkodott, csupán némi halvány világosság szűrődött be egy kis nyíláson keresztül, mely a fülke falán hat vagy hét lábnyi magasságban volt alkalmazva.

Elképzelhető, hogy Evans Phil, bármennyire haragudott is vetélytársára, egy pillanatig se habozott őt megszabadítani. Néhány vágás a bowie-késsel elmetezte a köteleket, a melyek a kezeit és lábait lebilincselve tartották. Prudent bácsi azonnal fölemelkedett a térdeire, lekapta a szemérl és a szájáról a kendőt, aztán a dühtől félig elfojtott hangon felkiáltott:

— Köszönöm!

— Nem... hagyjuk ezt, — viszonzá a társa.

— Evans Phil!

— Prudent bácsi? ..

— Itt nincs többé se elnöke, se titkára a Weldon Instituteknak, itt nincsenek többé ellenfelek!

— Igaza van, — viszonzá Evans Phil. — Itt csak két ember van és e két embernek boszut kell állnia egy harmadikon, a kinek merénylete szí-

goru megtorlást követel. És ez a harmadik nem más mint... — Robur!

— Ugy van, Robur!

E pontra nézve tehát a két ellenfél teljesen egyetértett. Nem volt felő, hogy e tárgyban vita támadhat közöttük.

— És az inasa? — jegyzé meg Evans Phil, Frycollinra mutatva — a ki úgy zihált, mint egy foka. — Őt is meg kell szabadítanunk.

— Még nem, — viszonzá Prudent bácsi. — Tele jajgatná a füleinket, pedig most egyéb teendők van a panaszkodásnál.

— Mi a teendők, Prudent bácsi?

— Megszabadítani magunkat, ha lehetséges.

— Sőt akkor is, ha lehetetlen.

— Igaza van, Evans Phil, akkor is, ha lehetetlen.

A klub elnökének és titkárának egy pillanatra se juthatott eszébe kételkedni a felől, hogy elraboltatásuk a rejtélyes Robur műve volt. Valóban, ha becsületes és egyszerű tolvajokkal lett volna dolguk, ezek, miután őket óráktól, ékszerektől, tárczáiktól és erszényeiktől megfosztották, szépen a Schuykill folyóba dobták volna a holttestüket, jókora és alapos vágással a torkukon, a helyett, hogy bezárják őket ebbe a... Mibe? — Ez volt a fontos és mielőbb megoldandó kérdés, mert ennek eldöntése előtt hozzá se kezdhettek a siker némi reményével a megszökés előkészületeihez.

— Evans Phil, — folytató Prudent bácsi, — miután az ülésnek vége volt, a helyett, hogy holmi kellemes dolgokat mondogattunk egymásnak, a melyekre most nincs okunk visszatérni, célszerűbb lett volna kevesebb szórakoztatnunk lennünk. Mindez nem történik, ha Philadelphia utcáin maradunk. Ez a Robur nyilván előrelátta, mi fog történni a klubban, előrelátta a haragot, a melyet kihívó magaviseletének kelteni kellett és banditái közül néhányat a klub ajtaja előtt felállított, hogy ezéjút végrehajthassa. Mikor a Walnut utcát elhagytuk, ezek a bérenczek ránk lestek, utánunk jöttek és mikor látták, hogy eléggé vigyázatlanul mindig messzebb és messzebb behatolunk a Fairmont Park fasorai közé, könnyen elbáhnhattak velünk.

— Osztom a véleményét, — felelé Evans Phil. — Igen! nagy hiba volt tőlünk, hogy nem mentünk egyenesen haza.

— Mindig nagy hiba ha az ember hibázik... jegyzé meg Prudent bácsi.

E perczben a fülke legsötétebb zugából hosszú sohaj hallatszott.

— Mi ez? — kérdé Evans Phil.

— Semmi!... Frycollin álmodik.

És Prudent bácsi tovább folytató:

— Ama pillanattól, mikor a tisztától néhány lépésnyire megragadtak, addig a pillanatig, mikor ebbe a fülkébe dobtak bennünket, nem telt el több idő két percznél. Kétségtelen tehát, hogy ezek az emberek nem vittek ki bennünket a Fairmont-Parkból.

— És ha kivitték volna, kellett volna éreznünk valamely mozgást.

— Osztom a véleményét, — viszonzá Prudent bácsi. — Minden kétségen kívül áll tehát, hogy valamely szekérbe vagyunk bezárva, talán teherszállító vagy épen komédiás kocsiba.

— Okvetetlenül. Ha a Schuykill folyó partjához kötözött hajók egyikén volnánk, hollétüket elárulná az az ingás egyik oldalról a másikra, a melyet a víz sodra előidé.

— Osztom a véleményét, mindig osztom a véleményét, — ismétlé Prudent bácsi — és azt hiszem, hogy miután még mindig a tisztáson vagyunk, itt a percz, most vagy soha, a menekülésre. Roburt majd később meg fogjuk találni.

— És drágán megfizettéjük vele ezt a merényletet az észak-amerikai Egyesült-Államok két polgárának egyéni szabadsága ellen!

— Drágán!... Nagyon drágán!

— De ki lehet ez az ember?... Honnét jött?..

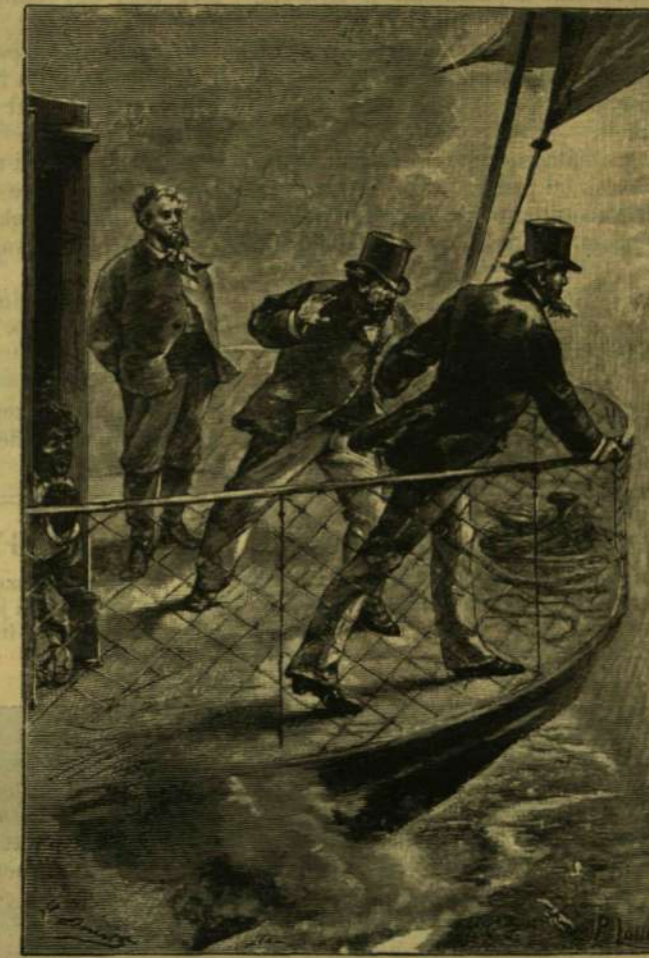
Vajjon angol-e vagy német, avagy francia.... — Nyomorult ember, s ez elég, — viszonzá Prudent bácsi. — És most lássunk a munkához.

Erre mind a ketten, kinyújtott kezekkel és széttárt ujjakkal elkezdtek tapogatni a fülke falait, abban a reményben, hogy valamely hasadást találjanak. Csalódtak. Az ajtó is légmentesen be volt zárva és a zárt nem lehetett volna kifeszíteni. Nem maradt tehát egyéb hátra, mint lyukat vágni és ezen a lyukon keresztül menekülni.

Kérdéses volt azonban, vajjon bowie-késeik képesek lesznek-e keresztülvágni a falakat és nem

EVANS PHIL NAGYOT ÜTÖTT AZ ÜVEGRE....

ÉS MIT LÁTTAK?

A HÓDÍTÓ ROBUR.

göre-e e munkában kicsorbolni vagy eltörni a pengéjük?

— De mit jelenthet ez a folytonos rezgés? — kérdé Evans Phil, a kit a szakadatlan frrr nagyon meglepett.

— Ezt kétségkívül a szél okozza, — felelé Prudent bácsi.

— A szél?... De úgy rémlik előttem, mintha éjfél az éjszaka teljesen csendes lett volna.

— Ugy van, Evans Phil. De mit gondol ön, mi lehetne, ha nem a szél volna?

Evans Phil, miután kinyitotta a kesének legjobb pengéjét, elkezdte faragni a falat az ajtó mellett. Egy mérsékelt nagyságu lyuk is elég lesz ahhoz, hogy az ajtót kívülről kinyithassák, azon este, ha csak tolvárral van bereteszelve, vagy ha a kulcsot a zárban hagyják.

Néhány percznyi munkának nem volt egyéb eredménye, mint hogy a bowie-kés hegye le-tört, a pengéje kicsorbult és ezerfogu fűrészszé alakult át.

— Nem megy, Evans Phil?

— Nem.

— Talán vaspléhből készült ez a fülke?

— Nem, Prudent bácsi, a falai nem adnak érezes hangot.

— Hát vajjon milyen fából lehet a fala?

— Nincs az se vasból se fából.

— Hát ugyan miből?

— Nem tudom, de mindenesetre olyan anyagból, a melyen az aczél nem fog.

Prudent bácsin megint erőt vett a düh. Káromkodott, tombolt a lábával a padlón és kezei egy maga elé képzelt Roburt fojtogattak.

— Hidegvér, Prudent bácsi, csak hidegvér, — mondá neki Evans Phil. — Kisértse meg ön is.

Prudent bácsi megpróbálta, de a bowie-kés nem volt képes keresztülvágni a falat, a melyet a legjobb pengéikkel se lehetett még csak meg se karcolni. Mintha csak kristályból készült volna!

A menekülésről tehát szó se lehetett, még azon este sem, ha általában lehetséges lett volna is az ajtó kinyitása után.

Be kellett adni a derekukat, a mi nem igen fér össze a yankeek vérértékével és a véletlenre kellett magukat bízniok, a mi ily kiválóan gyakorlati szellemű emberekre mindig kellemetlen.

De mindezen nem történt erős kifakadások és sértő gyalázkodások nélkül Robur ellen — a ki aligha törődhetett ezzel valami nagyon, ha a magánéletben is oly ember volt, a milyennek a Weldon Instituteban mutatta magát.

E közben Frycollinnál a rosszullét felismerhetetlen jelei mutatkoztak. Akár gyomor-göresök bántották, akár a tagjait gyötörte a

göres, annyi bizonyos, hogy nagyon száználmasan nyöszörgött és hánykolódott.

Prudent bácsi elérkezettnek látta az időt, hogy véget vessen a testgyakorlatoknak és levágta a köteleket a szerceken kezeiről és lábairól.

— Igaz.

— Hogyan magyarázzuk ezt?

— Magyarázhatjuk a hogyan nekünk tetszik, Evans Phil, csupán abból a föltevésből nem szabad kiindulnunk, hogy a börtönünk elindulhatott a helyéről. Ismétlem, hogy éreznünk kellene, ha egy tovarobogó kocsin vagy egy tovaszó hajón volnánk.

Frycollin ekkor egy nagyot sóhajtott, a melyet utolsó fohászáknak lehetett volna tartani, ha nem követte volna még több is.

— Szeretem hinni, hogy ez a Robur nem sokára maga elé fog bennünket idézni, — mondá Evans Phil.

— Én is remélem! — kiáltá Prudent bácsi, — és szemtől szembe meg fogom neki mondani... — Mit?

— Hogy a szereplését úgy kezdte mint egy arczátlan ember, és úgy végezte mint egy gazember.

E perczben Evans Phil észrevette, hogy hajnalodni kezd. Világosság, noha még meglehetősen halvány világosság kezdett átszűrődni a keskeny nyíláson, a mely a fal felső részén volt alkalmazva az ajtó átellenében. Hajnali négy óra lehetett tehát, minthogy junius hóban e szélességi fok alatt a filladeliai láthatár ebben az órában kezd világosodni.

Azonban, mikor Prudent bácsi megnyomta zsebórája ütőgépének gombját — (a zsebéra abból a gyárból származott, a melynek Evans Phil az igazgatója) — a kis ütőgép csak háromnegyed három órát jelzett, noha az óra egy pillanatra sem állt meg.

— Fures! — mondá Evans Phil. — Három negyed háromkor még sötétségnek kellene uralkodnia.

— E szerint az óram bizonyára késik... viszonzá Prudent bácsi.

— Mit!... Késik?... Egy óra a Walton Watch Company gyárából! — kiáltá Evans Phil.

Bármint volt is, tagadhatlanul hajnalodni kezdett. A nyílás lassankint fehérre változott a fülke mély sötétségében. Azonban, habár a hajnal korában megjelent, mint a negyvenedik szélességi fokon szokott, a melyen Filadelfia fekszik, megjelenése nem történt az alacsony szélességi fokokon szokós gyorsasággal.

Prudent bácsi legelső vette észre ezt az újabb megmagyarázhatatlan tünényt.

— Prudent bácsi! — mondá Evans Phil.

— Evans Phil! — felelé Prudent bácsi.

— Azt hiszi ön, hogy a börtönünk elmozdult a helyéből?

— Semmiesetre sem.

— Talán fel lehetne kapzkodni a nyílásig, hogy megláthassuk, hol vagyunk.
— Ezt megtehetjük, — mondá Prudent bácsi. Aztán Frycollinhoz fordulva így szólt:
— Talpra Fry!
A néger felkelt.

— Vesd meg a hátadat ennek a falnak, folytatá Prudent bácsi, ön pedig, Evans Phil, sziveskedjék felkapzkodni ennek a fiúnak a vállára, én majd megfogom, hogy le ne roskadjon ön alatt.

— Szívesen, — felelé Evans Phil.
A következő pillanatban két térde Frycollin vállain, a szeme pedig egy irányban volt a nyílással.

E nyílást nem domboru üveglencse takarta el, mint a hajók ablaknyílásait, hanem egyszerű üveg, a mely noha nem volt nagyon vastag, mégis feszélyezte Evans Philt.

— Nos hát zuzza be az üveget, — mondá Prudent bácsi — akkor talán jobban fog látni.

Evans Phil nagyot ütött bowie-kése nyelével az üvegre, mely ezüstösöngésű hangot adott, de nem tört össze.

még csak egy templomtornyot, még csak egy gyári kéményt se?

— Semmit, csupán az irt.
E pillanatban a fülke ajtaja kinyílt. A küszöbön egy férfi jelent meg.

Robur volt.
— Tisztelt hivei a léggömböknek, — mondá komoly hangon, e pillanattól fogva szabadon járhatnak-kelhetnek...

— Szabadok vagyunk! — kiáltá Prudent bácsi.

— Igen... az *Albatros* határai közt.
Prudent bácsi és Evans Phil kirohantak a fülkéből.

És mit láttak?
Maguk alatt tizenkét vagy tizenhárom száz méternyire egy vidéket, a melyet hiába iparkodtak megismerni. (Folyt. köv.)

EGYVELEG.

* Főzés művészettel. 1738-ban Le Bas nevű francia *«Le Festin joyeux»* című könyvet adott ki, hogy a nőket képe-ítse dalolva készíteni az ételeket.

OROSZ KATONASÁG. — EGY SZOTNYA KOZÁR LÓGYAKORLATA.

A második hatalmas ütésnek se volt semmiféle eredménye.
— Ahá! — mondá Evans Phil, — összezúzhatatlan üveg.

Valóban, ezt a lemezt bizonynyal a Siemens által feltalált rendszer szerint öntötték, mert az ismételt ütések dacára is érintetlen maradt.

Mindazonáltal most már elég világos volt kűnn arra, hogy az ember kiláthasson, legalább abban a látkörben, a melynek határait a nyílás kerete képezte.

— Mit lát ön? — kérde Prudent bácsi.
— Semmit.
— Hogyan? Nem látja a fákat?

— Nem.
— Még a felső ágaikat se?
— Még azokat se.

— Nem volnánk hát többé a tisztás közepén?
— Sem a tisztáson, sem a parkban.
— Nem látja ön legalább a háztetőket, az emléksobrok csúcsát? — kérde Prudent bácsi, kinek fokozódó haragját ez a családás épen nem volt alkalmas lehiteni.

— Se háztetőket, sem emléksobrokat.
— Hogyan? még csak egy lobogó-árbocot,

Minden étlaprendnél rendes couplet fordul elő megelőve a melodiát, mely szerint kell énekelni; új melodiák a könyv végén fordulnak elő. A nagyérdemű különben nem egyszerű szakácskönyv, utasításokat ad különféle étlapok készítésére, lakomák rendezésére, a szolgák betanítására stb.

* A legérdekesebb amazoncsapatot 1787-ben Potemkin herceg állította fel a Krim-félszigeten utazó Katalin csárna tiszteletére. A csapat a Balaklava környékén levő ó-hellén gyarmatok legszebb száz hölgyéből állott, karmazsinpiros bársonyruha, zöld bársonymellény, mindkettő aranyzsinórokkal s végül struccollakkal s aranylemezekkel ellátott turbán volt öltözötek. A könnyű puskákkal ellátott csapatot narancs-, citrom- s babérfákból álló hosszú fasor végén állították fel. A Katalin csárna nevéjé megcsókolta. Katalin e nőnek pompás gyűrűt s a csapatnak 10,000 frtot adományozott.

* Hollandiában már nagybörzést nők a gyógyszerészek s nagyon meg vannak velök elégedve. Képzetségek is nagyobb, mint a férfiaké. A legutóbbi államvizsga alkalmával a gyógyszerész-jelöltek közül mind a 19 nő sikerrel tette le a vizsgát, míg 24 férfi közül csak 8-nak sikerült.

* A svéd király (Oskar Fredrik név alatt) össze- gyűjtött munkáiból a második kötet első része jelent

meg. Ez Herder *«Cid»*-jének svéd fordítása igen szép kiadásban mintegy száz képpel.

Materialista regény jelent meg Londonban. Szerzője Purnell Tamás, a *«Judy»* éleztap munkatársa. Regénye, mely *«The Lady Drusilla»* s *«psychologiai regény»* cím alatt Ward és Downey kiadásában jelent meg, az akarat szabadságot egészen tagadva, hősének összes szellemi működését természettudományi alapokon igyekszik megmagyarázni.

* Európa népessége hiteles számítások szerint egy év alatt átlag 2% millióval szaporodik, tehát évről-évre egy, a volt Erdélynél nagyobb ország népesülhetne be tisztán e szemponttal által. Igaz, hogy a kivándorlók száma évenként közel egy millióra megy, de azért közel van az idő, midőn Európa tulnépés lesz.

* Nyolcvanhét millió embernél több használta a lefolyt évben a berlini lövönatu kocsiakat, melyek uthossza ma már 222 kilométernyi. A társaságoknak e nagy forgalomból mintegy öt millió márkára menő tiszta hasznuk volt.

* A legnagyobb ismert evő Olaszországban, a modern koplalók hazájában van. Ez egy livornói matröz, egyszerű halász fia. Már csecsemő korában oly nagy torkosságot tanusított, hogy 20 aszony segített anyjának a szoptatásban. Mint katona 3 ada-

Ritkán tett angol államférfi halála hazájában oly mely benyomást, mint a magyar nemzet őszinte barátjé, Kossuth egyik legteljesültebb tisztelője, Sir Stafford Northcote, melyről már mult számunkban megemlékeztünk. Halála körülményei sokban emlékeztetnek egy volt magyar miniszterre, Lónyay Menyhértre. Az angol parlamentnek nem egy tagja volt és van, kik nemzeti törekvéseink iránti rokonszenvüknek fogva halálának érdemlik, hogy csak a legújabb időből George Howelt, az internacionale egykori tagját, s az olasz egység, a magyar és lengyel szabadság lelkes szószólóját említsük, a kit az angol munkások küldtek a parlamentbe; de lord Iddeleigh nevével, mint elbeszeltük már, Kossuth egyik diadala van összeforva. Azok közé a csendesen munkáló, de rendkívül áldásos és melyen ható erények közé tartozott az övé, mely nem csillogott hamis becsüvyában, de annál önzetlenebb és nemesebb volt, s melynek értékét kétszeresen érezn szokták akkor, mikor már a római író szerint *«sublatum ex oculis quærimus invidi.»*

Lord Iddeleigh halála előtti nap érkezett ép Londonba, hogy elintézte hivatalos ügyeit a külügyi hivatalban s meglátogassa Salisburyt, azután épen gyűlésre várták. Egész napon át derültek és egészségesnek látszott. Elment a külügyminiszterumba, bucsut vett a főbb hivatalnokoktól s azután, kevéssel három óra előtt, Salisbury hivatalába ment, a Downing-streetbe, hol pár pillanatig az előszobában várt. Hirtelen szív-szélhűdés érte, elvesztette eszméletét s 20 perc alatt oda volt. Két orvos is jött azonnal segélyére, de minden erőfeszítésük dacára sem tudták életét megmenteni. Halálánál csak Manners titkár volt jelen, Salisbury nyomban azután lépett be s már a hadügyminiszterumban alkalmazott második fia is későn érkezett, hogy elve lássa atyját.

Az agg államférfi temetése január 18-án ment végbe az Exeterhez közel fekvő Pynes helységben, a Northcote-ok ősi fészkeben, hol az elhunyt kormányférfi kastélyát festői park veszi körül óriási tölgy- és cserfákkal, melyek némelyiket egész Angliában a legnagyobbaknak tartják. Nem messze innen a szent szűznek szentelt s 1328-ban épített kis templom áll, viharjárta fedelével, melyet az elhalt lord 14 év előtt restauráltatott saját költségen, s a hol halála előtti vasárnapon is szent beszédet hallgatott. Itt van mindjárt a toronymál a Northcote-család új sírboltja, mely mostanig még csak egy tagját fogadta be a családnak. A sírboltot kőfal keríti be, melyen a család jelszava áll felírva: *«Christi crux est mea lux.»*

Három koporsóba volt fektetve a lord hullája, s tíz bérleje vitte vállán. Mintegy 350 korszort küldtek mindenfelől, többek közt a királyné, s a királyi család tagjai is és a bolgár küldöttek, a kik Angliában időzésük alatt meglátogatva a lordot birtokán, általa nagy szívélyességgel fogadtattak. 150 kocsit követte a gyászmenetet, mely egyszerű, de minden tekintetben impozáns látványt nyújtott.

A NORTHCOTE-OK CSALÁDI SÍRBLTJA.

NINCS PÁRJA A MOLLINÁRY-BAKÁNAK!

(Képpel.)

Háborus híreket hajt a szellő; gyűlnek, gyűlekeznek egymásra a fellegek; hareziasan patognak az olombetűk a mint a metrompás egymás melle csapja a szenzációs sürgönyöket; a zab ára nagyot szokken, bele se fér már a piaczi árjegyzék apró betűs soraiuba; s ha két ember

találkozik és kezet szorít egymással, hallgató tekintetek némán kérdezik: Megyünk-e már?

Mielőtt még az Agence Havas vagy a Reuter-ügynökség megadná rá a feleletet, benn a kaszárnyák udvarán rég szájról szájra adják már a fontos titkot, a legutolsó baka is *«jól értesült körre»* minősül a kíváncsi civilek előtt s az officziós komolyság büszkén ül arczára a közel jövő tudatában, mely szuronya hegyére fogja állítani a monarchia sorsát. Kiszívárog az az inspekziós szoba félig nyitva hagyott ajtaján, előre veti árnyékát a napi parancsokban, ezinczogják az eregek az élestarak és a montur-magazinok poros zugaiban, s lent a kantin ivóasztalánál *«bataionshornist»* Gulyás ugyancsak fujja már az alarmot a tötött szájjal hallgató bundásnak egy pár pohár *«rittmeister»* fejében, mely a földi zsebében talál alkotmányos fedezetet.

Vetett ágyakban heverész a legénység, fényesre

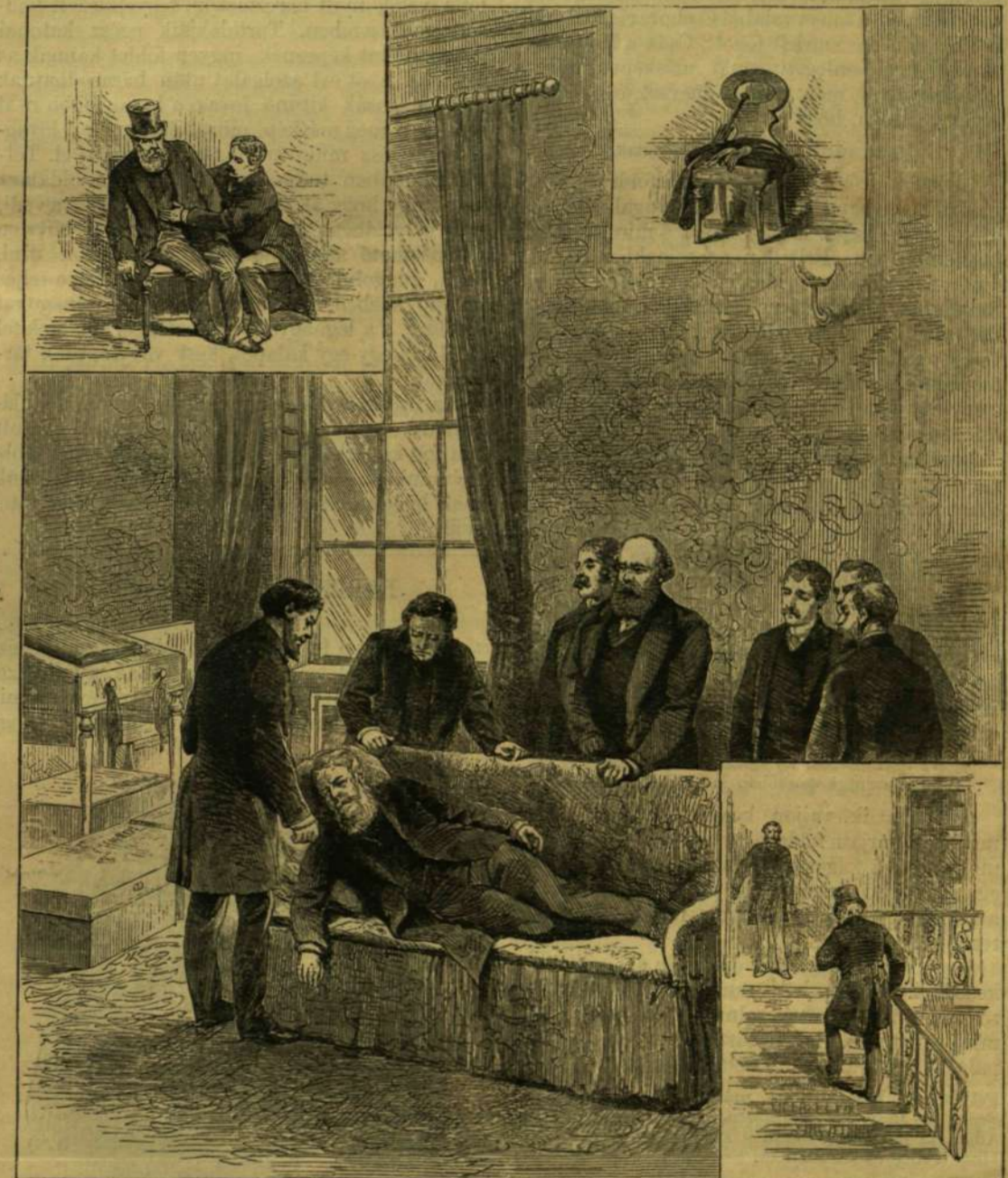
szavakra. Gyalogos Csutak vigyorogva huzza szét száját oromében, hogy nyelve ki nem tört a nyakfezamató vállalkozásában.

— De erre arra azt a csordásból lett áldóját kendnek. Hogy akarja kend a muszkát megverni, ha még ezt se bírja kivakantani a profunt-magazinján? Hát azt tudja-e, mért van a katonának feje?

— Azt tartom azért, hogy fej nélkül nem élhetne.

— Szamar kend! Tanulja meg, hogy a katonának azért van feje, hogy a nyakravalója fel ne csuszson. Csakóján pedig azért van simléder, nehogy a kettefű sas berondítsa. Értette-e?

— Igenis értettem.
A beszélgetés más tárgyra esap át. Kiki elmondja tündér-meséjét, melyet onnan hazulról hozott, a csillagos éjjeli tanyák mela pásztor-tüzei mellől. Edzett, tapasztalt öreg bakák,

IDDELEIGH LORD HALÁLA SALISBURY DOWNING-STREETI HIVATALÁBAN.

puczolva állnak sorban az ágyak előtt a bakacsok, várva a holnapi feltámadást a *«gazda»* utoljára marad s nagy lelegzetet eresztve fujja el a lámpát, a holdvilág besüt a *«zúgba»* s tánczolja lejt végig a polczra állított csákok réz-sasain s a nyugalmas felhőmályban megereged most a fenhangon folytatott beszéd, szegény baka sorsának egyetlen vigasztalója, gyöt-rödött teste-lelke elaltatója.

— Gyalogos Csutak! Tudja-e kend már a főlebbvalói nevé? kötődik inkább tréfából mint komolyan egyik altiszt.

— Igenis tudom, — alásan jelentem káplár úr!

— Hadd halljuk hát. Hogy hívják a rajxkriksz-minisztert?

— Zájne eskzellencz Feldmarsallajntánt Bi... Bi... Bi...
— Bylandt Rheidt! nó!

— Feldmarsallajntánt *Billentsd rá!* — vágja rá nagy bizalommal vítész Csutak.
Van persze nagy derűtség a furessán kijettt

szívükben a rég nem látott szülőföld képével, vágó sovárgással számíthatják a hónapokat, melyek a szabadságtól elválasztják. Már csak nyolcz hónap... csak hét... hopp! hisz azt féllábon is ki lehet már várni, és akkor...

— Sohse számítsd pajtás! Nem lesz abból úgy se semmi! Azt is behíjják még, a ki rég hazament. Megyünk muszkákéhoz.

— Igaz lenne-e?
— Már az!

A bakának van valami ösztönszerű barometrumok a háboru viharainak megérzésére. Nem tudja azt senki, csak ők; nem hirdetik, nem spekulálnak vele a börzén, de azért biztosra veszik a számításukat. Mikor a tiszt urak kezdenek puhulni, némelyiknek csupa méz még a nézése is, akkor keményedik az idő, közeledik a fergeteg s a bakának kezd szűk lenni a feszes nadrág; nádszálra huzza ki magát s megdobban a föld lepte alatt. Ez esalhatatlan jele az időnek.

Künn elborul az éj, benn elesenedül minden, csak az inspekziós frajter sarkai kopognak

V. SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU LAPOK.

Budapesten.

Fővárosi Lapok. Szerk. Vadnai Károly; kiadó-tulajdonos az Athenaeum. XXIV. évfolyam. Megjelen mindennap. Ára 16 frt.

Magyar Basár mint a nők munkaköre. Szerk. Wohl Janka és Stephanie; kiadja az Athenaeum. XXII. évfolyam. Megjelen minden hé 1-jén és 16-án. Ára 10 frt.

Budapesti Bazár. Szerk. és kiadó-tulajd. Király János; főszerkesztés Komócsy József. XV. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 10 frt.

Hölgyek Lapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Milassin Vilmos. XI. évf. Ára 10 frt.

Szépirodalmi Oszmok. Regény-folyóirat. Rendes folyam. Szerk. és kiadja Milassin Vilmos. XI. évfolyam. Ára 5 forint.

Nemzeti Könyvtár. Szerk. és kiadja Aigner Lajos. IX. évfolyam. Megjelen két hetenként. Ára 7 frt 20 krajczár.

Olvasó Kör. Szépirodalmi regényfolyóirat. Szerk. Fülöp György; kiadó-tulajdonos Fülöp György szül. Kormánys Róza. VIII. évfolyam. Megjelen minden hé 1-jén és 15-én. Ára 6 frt.

Egyszemély. Társadalmi hetilap. Szerk. Szabolcsi Miksa. VI. évfolyam. Ára 7 frt.

Magyar Figaro. (Pikáns Lapok.) Szerk. Satauelo (Márkus József); főszerkesztés Krix-Krax (Bárcsony István); kiadó-tulajdonos Kumosy Vilmos. V. évfolyam. Ára 6 frt.

Budapesti Hírnök. Szerk. és kiadó-tulajdonos Perzel Gyula. III. évfolyam. Ára 10 frt. (Magyar és német szöveggel.)

Révai-féle Salon-könyvtár. Kijadja a Révai testvérek. III. évfolyam. Megjelen évenként 20 kötet. Ára 16 frt.

Magyar Családi Lapok. Szerk. és kiadó-tulajdonos Székely Aladár. III. évfolyam. (Ezektől «Gond-fiző» címmel jelent meg) Ára 6 frt.

Irodalom. Szerk. és kiadó-tulajdonos dr. Tolnai Lajos. I. évfolyam. Megjelenik hetenként kétszer. Ára 10 frt.

Szini Károly «Könyvek Könyve». Szerk. és kiadja Szini Károly. I. évfolyam. Ára 2 frt

Külföldön.

Amerikai Nemzetőr. (New-York.) Szerk. Perzel Lajos; kiadja az «Amerikai Nemzetőr» nyomdája (Perzel Lajos és Erdélyi Sz. Gusztáv) IV. évfolyam. Ára 5 frt. Összesen = 15.

VI. HUMORISZTIKUS LAPOK.

Budapesten.

Üstökös. Szerk. és kiadó Szabó Endre. XXX. évf. Ára 8 frt.

Borsosm Jankó. Szerk. Csicserei Bors (Dr. Agai Adolf); kiadó-tulajdonos az Athenaeum. XX. évfolyam. Ára 8 frt.

Bolond Istók. Szerk. és tulajdonos Don Pedro. (Bartók Lajos). X. évfolyam. Ára 8 frt.

Urambátym. Szerk. Bartók Lajos és Baróti Lajos; lap-tulajdonos Baróti Lajos. II. évfolyam. Ára 8 frt.

Mohet! Szerk. Széllősy Mihály; kiadó-tulajdonos Schlesinger Jakab és társa. II. évfolyam. Ára 4 frt.

Vidéken.

Garabonci Diák. (Győr.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Szávay Gyula. VI. évfolyam. Ára 4 frt.

Torma. (Szombathely.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Kun Samu. VI. évfolyam. Ára 6 frt.

Füles Bagoly. (Ungvár.) Szerk. és kiadó-tulajdonos a bagoly-társulat. V. évfolyam. Ára 3 forint.

Vereb Jankó. (Pécs.) Szerk. és lap-tulajdonos Várady Ferencz. III. évfolyam. Ára 6 frt.

Villám. (Debreczen.) Szerk. és lap-tulajdonos Kerekes Géza. III. évfolyam. Ára 5 frt.

Dongó. (Debreczen.) Szerk. Gili Balázs; kiadó-tulajdonos Kutasi Imre. I. évfolyam. Ára 5 frt. Összesen = 11.

VII. SZAKLAPOK.

Budapesten.

Gazdasági Lapok. Szerk. és lap-tulajdonos Ordódy Lipót; szerk.-társak Baranyay István, Kriek Aladár. XXXIX. évfolyam. Ára 8 frt.

Orvosi Hetilap. Szerk. és tulajd. Markusovszky Lajos tr.; főszerkesztés Balogh Kálmán tár. XXXI. évfolyam. Ára 10 frt.

Vadász-és Versonyilap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Sárkány Ján. Ferencz; szerkesztőtárs Dráveczky Aurel. XXXI. évfolyam. Ára 12 frt.

Gyógyászat. Szerk. és kiadó Schächter Miksa tr., lap-tulajdonos Kovács József tr.; főszerkesztés Szénási Sándor tr. XXVII. évfolyam. Ára 10 frt.

Gyógyászati Hetilap. Szerk. és kiadó-tulajd. Schédy Sándor; főszerkesztés Csurgay Kálmán. XXVI. évfolyam. Ára 10 frt.

Jogtudományi Közlöny. Szerk. dr. Dárdai Sándor, főszerkesztés dr. Fayer László, kiadó-tulajd. a Franklin-Társulat. XXII. évfolyam. «Orsiai Határozatok» melléklettel. Ára 12 frt.

Posta-Közlöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos Bésztermei Kálmán; főszerkesztés Jancsó Dező. XXI. évfolyam. Ára 6 frt.

Póstai Rendeletkötés Tára. Kijadja a közmunka- és közlekedési m. k. miniszterium. XXI. évfolyam. A postai hivataloknak ingyen küldetik.

Typographia. Szerk. Zaka Lajos; kiadó-tulajdonos a budapesti könyvnyomdászok és betűöntők egylete. XIX. évfolyam. Ára 4 frt. («Gutenberg» német melléklettel.)

Színpad. Szerk. és kiadó-tulajdonos Rajkai F. I. XVIII. évfolyam. Ára 4 frt.

Vasuti és közlekedési Közlöny. Szerk. és kiadó-tulajdonos Vörös László. XVIII. évfolyam. Megjelen hetenként 3-szor. Ára 12 frt.

Hivatalos Rendőri Közlöny. Kijadja a m. kir. belügyminiszterium. XVII. évfolyam. Valamennyi törvényhatóságokhoz ingyen küldetik. Megjelen naponként. Ára 3 frt.

Sorsolási Tudósító. Szerk. és kiadja Aradi Rezső. XVII. évfolyam. Megjelen minden húsz után magyar és német szöveggel. Ára 3 frt 50 kr.

Pannonia. Adler és társa sorsolási tudósítója. XVI. évfolyam. Megjelen havonként 2-3-szor magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

A Budapesti Áru- és értéktőzsde árjegyzősei. Kijadja a miniszteri tőzsdébiztos. XIV. évfolyam. Megjelen minden tőzsdénapon. Ára 8 frt; póstán 12 frt.

Statisztikai Heti Kimutatás. Szerk. Kőrösi József; kiadja a fővárosi statisztikai hivatal. XV. évf. Ára 3 frt.

Földmívelési Érdekeink. Főszerkesztő Bosányi Endre; kiadó-tulajdonosok: Légrády testvérek. XIV. évfolyam. Ára 6 frt. a «Falusi Gazdák»-val 8 frt.

Falusi Gazda. Szerk. Bosányi Endre; kiadó-tulajdonosok Légrády testvérek. XIV. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 3 frt.

Borászati Lapok. Szerk. Ordódy Lajos; szerk.-társak és kiadó-tulajd. Molnár István és Engelbrecht Károly; főszerkesztés Stollár Gyula. XIV. évf. Megjelen minden hé 1-én és 16-án. Ára 4 frt.

Hajnál. Magyarország nagy-országnak hivatalos közlönye. Szerk. Abafi Lajos és Gelléri Mór. XIV. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára a tagok számára 3 frt.

Pénzügyi Közlöny. Kijadja a m. kir. pénzügyminiszterium. XIV. évf. Megjelen havonként többször.

Rendeletkötés. A magyar királyi honvédség száma. XIII. évf. Megjelen havonként 2-3-szor.

Mecsur. Hiteles sorsolási tudósító. Szerk. és kiadja Politzer Zsigmond. XIII. évfolyam. Megjelen minden húsz után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Központi Értesítő. Kijadja a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium. XII. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer, évenként 60-70 iv. Ára helyben 4 frt; vidéken 6 frt.

Építő Ipar. Szerk. Ney Béla; a kiadó-tulajdonosok képviselője Pártos Gyula. XI. évf. Ára 8 frt.

Népszava. A magyarországi általános munkáspárt központi közlönye. Szerk. és kiadó Ferenczi József; XI. évfolyam. Ára 2 frt 40 krajczár.

Gazdasági Mémók. Szerk. és kiadó-tulajdonos Gonda Béla. XI. évfolyam. Ára 12 frt.

Corvina. A magyar könyvkereskedők egyletének közlönye. Szerk. Aigner Lajos. Tulajd. a magyar könyvkereskedők egylete. X. évfolyam. Megjelen minden hé 10-, 20- és 30-án. Az egylet tagjai ingyen kapják.

Közegészségügyi Kalauz. Szerk.-tulajd. dr. Lőrinczi Ferencz. IX. évfolyam. Megjelen minden hé 1-jén és 15-én. Ára 6 frt.

Magyar Föld. Közgazdasági napilap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Dapsy László. VIII. évfolyam. Megjelen hetenként háromszor. Ára 12 frt.

Községi Közlöny. Szerk. Barta László, lap-tulajdonos és kiadó az orsz. központi jegyzői egylet. VIII. évfolyam. Ára 6 frt.

Magyar Ipar. Az országos magyar iparegyesület közlönye. Szerk. Mudrony Soma; főszerkesztés: Gelléri Mór. VIII. évfolyam. Megjelen a hó első és második felében. Ára nem tagoknak 3 frt.

Magyar Tisztviselő. Szerk. és kiadó-tulajdonos Csikvári Jákó. VIII. évfolyam. Ára 5 frt.

Vadász-Lap. Szerk. és kiadó-tulajd. Sárkány János Ferencz; szerkesztőtárs Egerváry Gyula; megjelen minden hé 5-, 15- és 25-én. VIII. évfolyam. Ára 6 frt.

Vállalkozók Lapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Witzenerath K. János. VIII. évfolyam. Ára 8 frt.

Büntető Jog Tára. Szerk. Németh Péter; belmunkatárs Baumgarten Károly; kiadja Kóth és Wein. VIII. évfolyam. Ára 8 frt.

Budapesti Lloyd. Hiteles sorsolási tudósító. Szerkesztő Engel Zsigmond. VIII. évfolyam. Megjelen havonként 3-4-szer. Ára 2 frt.

Magyar Marcur. Hiteles sorsolási tudósító. Kiadó és tulajdonos Lőry J. bankár. VIII. évfolyam. Megjelen minden húsz után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Magyarország és Környékének Időjárásáról. Távirati jelentések Szerk. és kiadja dr. Szentgyörgyi Weiss. VIII. évfolyam. Megjelen mindennap. Hivatalból küldetik szét.

Telekkönyvi Közlöny. Szerk. Tilkowszky Fridolin; lap-tulajdonos: a telekkönyvvezetők országos egyesülete. VIII. évfolyam. Megjelen minden hé 1-én és 16-án. Ára 4 forint.

Magyar Kereskedők Lapja. Szerk. Kende Zsigmond; főszerkesztés Steiner József. VII. évfolyam. Ára 7 frt 50 kr.

Magyar Pénzügy. Szerk. Komros Alfréd. VII. évfolyam. Ára az «Ált. Sorsolási Értesítő»-vel 10 frt.

Országos Törvényvár. Kijadja a m. kir. belügyminiszterium. VI. évfolyam. Megjelen évenként 20-24-szer. Ára 4 frt.

Magyar Fortuna. Sorsolási lap. Kijadja Kóváry Armin váltóbiztos. VII. évfolyam. Megjelen minden húsz után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Közgazdasági Értesítő. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium közlönye. VI. évfolyam. Ára 10 frt.

A M. Mémók és Építész-Egylet Heti Értesítője. Szerk. Ney Béla; kiadja: a Magyar Mémók- és Építész-Egylet. VI. évfolyam. Az egyesület tagjainak minden utánfizetés nélkül küldetik.

Magyar Háziaszony. Szerk. Andrea; kiadó-tulajdonos dr. Murányi Armin. VI. évfolyam. Ára 6 frt.

A Jog. Szerk. és kiadja dr. Révai Lajos és Dr. Stiller Mór. VI. évfolyam. Ára 6 frt.

Unio. Hiteles sorsolási hírlap. Kijadja Beifeld József. VI. évfolyam. Megjelen minden húsz után. Ára 2 frt.

Magyar Szesztermelők Lapja. A magyar szesztermelők országos egyesületének közlönye. Szerkesztő Bosányi Endre. V. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Közigazgatás. Szerk. és kiadó-tulajdonos Boncza Miklós V. évfolyam. Ára 8 frt.

Értesítő a budapesti hitelesítő védegyelet tagjaihoz. V. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Az egylet tagjainak ingyen küldetik.

A Földmívelési Miniszterium Értesítője. V. évfolyam. A községeknek ingyen küldetik.

Színészek Lapja. Szerk. Béneji István; kiadja a magyar színész-egyesület központi igazgató-tanácsa. V. évfolyam. Ára 6 frt.

Gazdák Kalauza. Szerk. Bosányi Endre; kiadó-tulajdonos és főszerk. Wágner László. a «Földmívelési Érdekeink» szerkesztője. IV. évfolyam. Ára 5 frt.

Magyar Nemzetgazda. Szerk. és lap-tulajdonos Mende Bódog. IV. évfolyam. Ára 10 frt.

Aesculap. Organum Pharmaciae. Szerk. és tulajdonos Rácz Károly; kiadó-tulajdonos id. Poldini Ede és társa. IV. évfolyam. Ára 8 frt.

Horules. Testgyakorlati közlöny. Szerk. Porzolt Jenő és Porzolt Kálmán; kiadja Aigner Lajos. IV. évfolyam. Ára 8 frt.

Magyar Dohány-Ujság. Szerk. és kiadó-tulajdonos Daróczi Vilmos. IV. évfolyam. Megjelenik minden hé 1-én és 16-án. Ára 4 frt.

Magyar Gazdaszónok Lapja. Szerk. Sággy Józsa. IV. évfolyam. Megjelen minden hé 1-én és 15-én. Ára 4 frt.

Ügyvédek Lapja. Szerk. és lap-tulajdonos dr. Wolf Vilmos. IV. évfolyam. Ára 6 frt.

Vendéglőkök Lapja. Szerk. és lap-tulajdonos Ihász György. IV. évfolyam. Megjelenik havonként 2-szer. Ára 6 frt.

A Főváros. Budapest főváros törvényhatóságának hivatalos közlönye. Szerk. Pichler N. István. III. évfolyam. Ára 8 frt.

Gyógyszerészi Közlöny. Szerk. és kiadja Csurgay Kálmán. III. évfolyam. Ára 8 frt.

A Magyarországi Borbőrlők és Podrázok Lapja. Szerk. és kiadja Pollák József. III. évfolyam. Megjelen minden hé 1. és 15-én. Ára 5 frt.

Magyar Union. Kijadja Brandt Arnold váltóüzlete. III. évfolyam. Megjelen minden húsz után. Ára 2 frt.

Katonai Lapok. Szerk. Bolgár Ferencz. II. évfolyam. Ára 8 frt.

Magyar Királyi Póstatakarékpénztári Közlöny. Kijadja a m. kir. póstatakarékpénztár. II. évfolyam. Megjelenik hetenként két szám.

Telegrafügyi Szemle. Szerk. és kiadja Botár János. II. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 6 forint.

Zenelap. Szerk. és lap-tulajdonos Sággy József. II. évfolyam. Megjelen havonként háromszor. Ára 6 frt.

Vasuti Hírlap. Szerk. és kiadó-tulajdonos Palesko Ottmár és ifj. Berkovics Sándor. II. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 6 frt.

Budapesti Hirdető. Kiadó- és lap-tulajdonos Pekarik J. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Divatársok. Szerk. Pávics Ilona; kiadó-tulajdonos Milassin Vilmos. II. évfolyam. Megjelen minden hé 1-én és 15-én. Ára 5 frt.

Pönyeremény. Sorsolási tudósító. Kijadók Győri és Wohl. II. évfolyam. Megjelen minden húsz után. Ára 1 frt 80 kr.

Gyakorlati Kereskedelmi Tudomány. Szerk. és kiadja Zachár Gyula. II. évfolyam. Megjelen havonként 2-szer. Ára 8 frt.

Ipar- és Kereskedelmi Értesítő. Szerk. és kiadók: Jovag Zách József és Mayer Mátyás. II. évfolyam. Ára 5 frt.

Nemzetközi Ipar- és Kereskedelmi Közlöny. Főszerk. Maygruber Ágoston; szerk. és kiadó-tulajdonos Csatáry (Csetényi) József. II. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 6 frt.

Orvosi Heti Szemle. Szerk. és kiadók: dr. Flesch Nándor és Helati Manó. II. évfolyam. Ára 8 frt.

Oszták-Magyar Sorsolási Ujság. Szerk. Risz Sándor. II. évfolyam. Megjelen minden húsz után magyar és német szöveggel. Ára 2 frt.

Szerencse-Hírnök. Kijadja Ernye A. H. II. évfolyam. Megjelen minden húsz után. Ára 2 frt.

Család és Műhely. Szerk. Kovács János. I. évfolyam. Ára 5 frt.

Házi Szárnyasaink. Szerk. és kiadó-tulajdonos Parthey Geiza. I. évfolyam. Megjelen minden hé 10. és 20-án. Ára 4 frt.

Iparügyek. Szerk. Ráth Károly. I. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Cipészek Lapja. Szerk. Winkelhofer Mátyás; főszerkesztés Dépold J. I. évfolyam. Megjelen minden hé 1-én és 15-én magyar és német szöveggel. Ára 4 frt.

Magyarországi Csukrássok Szakközlönye. Szerk. és kiadó-lap-tulajdonos Tagányi Árpád; főszerkesztés Wittmann Gyula. I. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 6 frt.

Magyar Kir. Államvasutak Hivatalos Lapja. Kijadja a magyar kir. államvasutak igazgatósága. I. évfolyam. Megjelen havonként 4-5-szer. Hivatalból küldetik.

Magyar Népszemle. Szerk. és kiadó-tulajdonos Sima Ferencz; XVII. évfolyam. Ára 6 frt.

Orvos-Gyógyászati Értesítő. Szerk. és kiadó-tulajdonos Telegdi Béla; főszerkesztés Muldini Károly. I. évfolyam. Ára 5 frt.

Színház. Szerk. dr. Sziklay János. I. évfolyam. Megjelen naponként. Ára 15 frt 20 kr.

Vizügyi Közlöny. Képes hetilap. a «Gazdasági Mémók» társalgja; Szerk. és lap-tulajdonos Gonda Béla. I. évfolyam. Ára 8 frt.

Vidéken.

A Nép Kertésze. (Korpona.) Szerk. Lukácsy Aladár; kiadó Vörös F. XXXI. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 3 frt.

Bányászati és Kohászati Lapok. A m. kir. bányászati Akadémia közlönye. (Selmecz.) Szerk. Farbak István. XX. évfolyam. Megjelen minden hónap 1-én és 15-én. Ára 6 frt.

Erdélyi Gazda. (Kolozsvár.) Az erdélyi gazdasági egylet közlönye. Szerk. Gamauf Vilmos. XIX. évf. Ára 2 frt. Az egylet tagoknak ingyen küldetik.

A Gyakorlati Mezőgazda. (Magyar-Óvár.) Szerk. és kiadja Sporoz Pál. XVI. évf. Ára 6 frt.

Szabadkai Közlöny. (Szabadka.) Kereskedelmi és iparlap. A szerkesztésért felelős Schlesinger Sándor. XII. évfolyam. Ára helyben 2 forint, póstán 2 forint.

Orvos-Természettudományi Szemle. A bihar-nyíregyei orvos-gyógyászati és természet-tudományi egylet közlönye. (Nagy-Várad.) Szerk. dr. Bodor Károly. XI. évf. Megjelen havonként kétszer. Ára 4 frt. Egyleti tagok évjári fejbén kapják.

Értesítő a kolozsvári orvos-természettudomány-társulat gyűléséről. (Kolozsvár.) A választmány megbízásából összeállítja dr. Klug Nándor titkár. XI. évfolyam. Megjelen havonként 2-3-szor.

Összehasonlító Irodalomtörténelmi Lapok. (Acta Comparationis Litterarum Universarum.) (Kolozsvár.) Szerkesztő és kiadó-tulajdonos dr. Mészáros Hungó. X. évf. Megjelen havonként kétszer. Ára 6 frt.

Színészeki Közlöny. (Karczag.) Szerk. Báthory Románics Mihály. VIII. évfolyam. Megjelenik havonként kétszer. Ára 4 frt.

A Zalamegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Zala-Egerszeg.) Külön lenyomat a «Zalamegye» című lapból. VIII. évfolyam. Megjelen havonként. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Szőlészeti-, Borászati- és Gazdasági Lap. (Kassa.) Szerk. és kiadó-tulajd. Maurer János. VIII. évfolyam. Megjelen minden hé 15-én és 30-án. Ára 4 forint.

Értesítő. Törvénykezési és vegyes tartalmu heti közlöny. (Maros-Vásárhely.) Szerk. és lap-tulajdonos Kuti Albert; kiadó Szabó Gyula. VII. évf. Ára 5 frt.

Értesítő. A m. k. tengerészeti hatóság hivatalos közlönye. (Fiume.) Kijadja a magyar tengerészeti hatóság. VII. évfolyam. Megjelen hetenként háromszor magyar és olasz szöveggel. Ára helyben 7 frt, postai szétküldéssel 9 frt.

Alföldi Iparlap. (Szeged.) Főszerk. Bakay Nándor; szerk. ifj. Szomlányi Nándor; főszerkesztés Babos Elek; lap-tulajdonos a «Szegedi Ipartársulat»; kiadó Engel Adolf. VI. évfolyam. Ára 4 frt.

Gazdasági Értesítő. (Eperjes.) Szerk. dr. Horvitz Simon; kiadja a «Sárosmegeyi gazdasági egyesület». IV. évfolyam. Megjelenik minden két héten egyszer. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Aradi Újság. (Arad.) Szerk. Neubauer Mihály; kiadó-tulajdonos Schlesinger Lipót. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Egyesüljünk. (Temesvár.) Hetilap a bírósági végrehajtók részére. Szerk. id. Gyertyánffy Béla; lap-tulajdonos Bossányi J. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Magyar Tanítóképző. (Déva.) Szerk. Hetey György; kiadja a dévai állami tanítóképző tanári kara. II. évfolyam. Megjelen minden hé 15-én és 30-án. Ára 3 frt.

Magyar Pincézerek Lapja. (Nagy-Várad.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Muzsalyi Béni; munkatársak Czegléd Gyula és Werchovna Lajos. I. évfolyam. Ára 6 frt. Összesen = 109.

VIII. VIDÉKI LAPOK

(nem politikai tartalommal.)

Debreczen-Nagyvárad Értesítő. (Debreczen.) Szerkesztő Tóth László; főszerkesztés Szatolcsa Mihály; kiadó-tulajd. Ziechermann H. XLV. évf. Ára 2 frt.

Maros-Torda. (Maros-Vásárhely.) Szerk. Nemes Ödön; kiadó-tulajdonos Szilágyi Károly. III. évfolyam. Ára 6 frt.

Mezőút és Vidéke. (Mező-Túr.) Szerk. Kunay Imre; kiadó Gyilkó K. czég. III. évfolyam. Ára 4 frt. Mindszent. (Mindszent.) Szerk. Hubaecsek Pál és Szobotka Gusztáv; kiadó-tulajdonos: az alapító egyesület. III. évfolyam. Ára 4 frt.

Szepesi Lapok. (Igló.) Szerk. Vidonyi Lajos és Zimann János; kiadó-tulajdonos Schmidt József. III. évfolyam. Ára 4 frt.

Ugocsa. (Nagy-Szöllős.) Szerk. Papp Zsigmond; lap-tulajdonosok és felfüggetlőbizottság György Endre és dr. Lator Géza. III. évfolyam. Ára 4 frt.

Szabadka. (Szabadka.) Szerk. Szebenburger Károly; kiadó-tulajdonos Bittermann József. III. évfolyam. Ára 6 frt.

Paksi Lapok. (Paks.) Szerk. és lap-tulajdonos Balás Sándor. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Békés-Gyulai Híradó. (B.-Gyula.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Christo Miklós. II. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ára 6 frt.

Délvidéki Nemzetőr. (Versecz.) Szerk. Perjesay Lajos; kiadó- és lap-tulajdonos Wettel és Weronits-féle könyvnyomda. II. évfolyam. Ára 5 frt.

Győri Hírlap. (Győr.) Szerk. és kiadó Szávay Gyula. II. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ára 8 frt.

Havasalya. (Szász-Régen.) Szerk. és lap-tulajdonos Nagy Lajos. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Kaposvár. (Kaposvár.) Szerk. és lap-tulajdonos Csondor János. II. évfolyam. Ára 4 frt.

N.-Sz. Miklósi Közlöny. (N.-Sz.-Miklós.) Szerk. és kiadó-tulajdonos Schreyer Viktor. II. évfolyam. Ára 4 frt.

Szabadkai Hírlap. (Szabadka.) Szerk. Buchwald László. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Temesvári Hírlap. (Temesvár.) Szerk. Weninger János; lapkiadó Lakatos Lajos; főszerkesztés Szirmai Lajos. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Ungvári Hírlap. (Ungvár.) Szerk. és lap-tulajdonos Sz. Kovács Pál. I. évfolyam. Megjelen hetenként 2-szer. Ára 5 frt.

Halasi Hírlap. (Halas.) Szerk. és kiadó-tulajd. Hofmeister J. I. évfolyam. Ára 4 frt.

Nagyvárad és Vidéke. (Nagy-Várad.) Szerk. Ember György; kiadó-tulajdonos Rosenbaum V. Vilmos. I. évfolyam. Ára 5 frt.

Pécsi Hírlap. (Pécs.) Szerk. Hakseh Lajos; kiadó-tulajdonos Taisch József. I. évfolyam. Megjelen hetenként kétszer. Ára 6 frt.

Társadalom. (Uj-Pest.) Szerk. K. Mártonffy Imre; társszerk. Gergelyi István és Moussong István; kiadó és lap-tulajdonos Börsi János. I. évfolyam. Ára 4 frt.

Zelvény. (Deákgyarmat.) Szerk. Nagy Miklós; kiadják Stern és Pick. I. évfolyam. Ára 4 frt. Összesen = 132.

IX. HIRDETÉSI LAPOK.

Budapesten.

Magyar Nemzeti Hirdető. Szerk. és kiadó-tulajdonosok Perczel Gyula és Vezekényi Gyula. II. évfolyam. Megjelen minden hó 10- és 25-én magyar és német szöveggel. Ára 12 frt.

Budapesti Hirdető. Szerk. Bálvány; kiadó és lap-tulajdonos Pekarik J. II. évfolyam. Ára 6 frt.

Vidéken.

Nógrádmegyei Hivatalos Hírlé. (Balassa-Gyarmat.) Kiadja a jegyző-hivatal. XXIV. évfolyam.

Kolozsvármegyei Hivatalos Közlönye. (Kolozsvár.) X. évfolyam. Ára 4 frt.

Megyei Híradó. Hivatalos hetilap. (Kaposvár.) VI. évfolyam.

Háromszéki Megyei Értesítő. (Seps.-Sz.-György.) Szerk. Vajna Miklós, megyei aljegyző. IV. évfolyam. Ára 4 frt. Összesen = 6.

X. FOLYÓIRATOK.

Budapesten.

Erdészeti Lapok. Az országos erdészeti egyesület közlönye. Szerk. Bedő Albert; főszerkesztés Divald Adolf és Horváth Lajos. XXVI. évf. Megjelen havonként egyszer. Ára 8 frt.

Nyelvtudományi Közlemények. Szerk. Budenz József; kiadja a magyar tudományos akadémia. XXVI. évfolyam. Megjelen évenként 3 füzeten. Ára 3 frt.

Gyorsírási Lapok. Szerk. Markovics Iván, kiadja a budapesti magyar gyorsíró-egylet. XXV. évf. Megjelen évenként tízszer. Ára a mellékkel együtt 2 frt.

A Magyar Tudományos Akadémia Értesítője. Kiadja a magyar tudományos akadémia. Szerk. a főtájtár. XXI. évfolyam.

Számadok. A magyar történelmi társulat közlönye. Szerk. Szilágyi Sándor. XXI. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én (aug. és szept. hónapokat kivéve). Ára 6 frt; az értesítőkkel együtt (5 frt) fejenként kétszer. Ára 6 frt.

Archeológiai Értesítő. A m. t. akad. archeológiai bizottságának és az orsz. régészeti s embertani társulat közlönye. Kiadja a magyar tudományos akadémia. Szerk. Hampel József. XXI. évfolyam. Megjelen ötször évenként. Társulat tagjai 5 frt tagsági díjban kapják.

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közöly. Szerk. Wolf György. XX. évfolyam. Megjelen, a nagy szünetet kivéve, minden hó elején. A tagok tagsági díj (4 frt) fejenként kétszer. Ára 4 frt.

Magyar Művelődési és Építész-Egylet Közöly. Szerk. Ullmann Vilmos; főszerkesztés Révész Sámuel. XIX. évfolyam. Megjelen két havonként. Ára 10 frt.

Természettudományi Közöly. Kiadja a magyar természettudományi társulat. Szerk. Szily Kálmán, Fodor József és Paszlavszky József. XIX. évfolyam. Megjelen minden hónap 10-én. Ára 5 frt.

Magyar Gyorsíró. Szerk. P. Gyurmán Andor; kiadja a budapesti II. ker. kir. egyetemi főnyomtatás gyorsíró-köre XVIII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára egész iskolai évre 2 frt; tanítóknak és tanulóknak 1 frt, egyleti tagoknak 2 frt.

Távírásiati Közlemények. Kiadja a közmunka- és közlekezési m. kir. miniszterium távírada-osztálya. XVII. évfolyam. Megjelen negye lévenként.

A m. kir. Távírásiati Rendeletok Tára. Kiadja a közmunka- és közlekezési m. kir. miniszterium távírada-osztálya. XIX. évfolyam.

Földtani Közöly. Kiadja a magyarországi földtani társulat. Szerk. Pethő Gyula és Schafarik Ferencz titkár. XVII. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 5 frt. A társulati tagok tagsági díjukban kapják.

Magyar Nyelvőr. Szerk. és kiadja Szarvas Gábor. XVI. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 5 frt.

Magyar Tanügy. Szerk. Alexander Bernát; kiadja az Eggenberger-féle könyvkereskedés (Hoffmann és Molnár). Uj folyam V. (XV. kötet.) Megjelen, aug. és szept. hónapokat kivéve, havi füzetekben. Ára 6 frt.

Budapesti Szemle. A m. t. Akadémia megbízásából szerk. Gyulai Pál; kiadja a Franklin-Társulat. XV. évf. Megjelen 10 ivnyi havi füzetekben. Ára 12 frt.

Földrajzi Közlemények. Kiadja a magyar földrajzi társaság. Szerk. Berecz Antal; a francia kivonattal szerkeszti Király Pál. XV. évfolyam. Megjelen évenként 10 füzeten. Ára 5 frt. Társulati tagok tagsági díjuk fejeében kapják.

Statisztikai havi füzetek. Kiadja a fővárosi statisztikai hivatal. Szerk. Körösi József, igazgató. XV. évfolyam. Ára 4 frt.

A Ludovica Akadémia Közöly. Szerk. és kiadja a m. k. honvédség Ludovica Akadémia tanári kara. XIV. évf. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 forint.

Első magyar-német „Vasúti és Gőzhajózási Kalauz”. Kiadó Görtschik Albert. XIV. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Magyar Igazsággy. Szerk. dr. Tarnai János; kiadja Singer és Wolfner. XIV. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 12 frt.

Figyelő. Irodalomtörténeti közöly. Szerk. és kiadja Abafi Lajos. XII. évfolyam. Megjelen — jul. és aug. hónapokat kivéve — havi füzetekben. Ára 8 frt.

Izraelita Tanügyi Értesítő. Szerkesztés Szántó Elekásár; kiadja az „Orsz. magy. izr. tanító-egyesület”. XII. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára nem tagoknak 2 frt.

Magyar Könyv-Szemle. Közrebocsátja a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára. XII. évfolyam. Megjelen évenként kétszer. Ára 4 frt. (Múlt évben az 1884. és 1885. folyam jelent meg.)

Polgári iskola. A polg. isk. tan-egyesület közöly. Szerkesztés Göös József. XII. évfolyam. Megjelen aug. és szept. hónapokat kivéve havonként egyszer. Ára 2 frt. Az egyesület tagjai ingyen kapják.

Egyetemes Philológiai Közöly. Szerk. és kiadja Heinrich Gusztáv, P. Thewrewk Emil és Abel Jenő. XI. évfolyam. Megjelen, a szünetidő kivételével, minden hónap elején. Ára 6 frt.

Gallus. Közlemények a baromfi-tenyésztés és nyulászati köréből. Szerk. és kiadó-tulajdonos Grubczy Géza. A nyulászati rovat vezetője br. Ambrózy Béla. XI. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 3 frt.

Kisdednevelők szülők, kisdednevelők és a nevelőség barátai számára. Szerk. Dömötör Géza; kiadja a „Kisdednevelők országos egylete”. XI. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 4 frt.

Nemzetgazdasági Szemle. Szerkeszti és kiadja Heltai Ferencz. XI. évfolyam. Ára 6 frt.

Természetrajzi Füzetek az állat-, növény-, ásvány- és földtan köréből. Szerk. Herman Ottó; szak-szerkesztők Frivaldszky J., Janka Viktor és Schmidt Sándor; kiadja a magyar nemzeti múzeum. XI. évfolyam. Megjelen évenként kétszer. Ára 3 frt.

Egyházművelődési Lap. Szerk. és kiadja dr. Czobor Béla. X. évfolyam. Ára 3 frt.

Népszerű Természettudományi Előadások Gyűjteménye. Szerk. dr. Fodor József és Paszlavszky József. X. évfolyam. Megjelen negyedévenként. Ára társulati tagoknak 1 frt, nem tagoknak 1 frt 50 kr.

Történelmi Tár. Évnevleges folyóirat. Kiadja a magyar történelmi társulat közvetítése mellett a m. tud. akadémia történelmi bizottsága. Szerk. Szilágyi Sándor. X. évfolyam. Ára a történelmi társulat tagjainak 2 frt. 80 kr.; bolti ára 5 frt 10 kr.

Veterinárius. A magyarországi állatorvosgyelet tulajdon közölye. Szerk. Monostori Károly. X. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 6 frt.

Havi Közlemények. Révai testvérek ódon munkái tárából. Szerk. Révai Leo. VIII. évfolyam. Megjelen havonként.

Havi-Tudósító. Kiadja a Rothbaum R.-féle antikvár könyvkereskedés. VIII. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötött számban.

Magyar Paedagógiai Szemle. Tanügyi havi közöly. Szerk. és kiadja Rill József. VIII. évfolyam. Ára 2 frt 50 kr.

Méhészeti Lapok. A magyar országos méhészeti egyesület közölye. Szerk. Kriesch János. VIII. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 3 frt. (A tagok 2 frt tagsági díj fejeében kapják.)

Nemzeti Névoelvény. Havi folyóirat, leányiskolák tanítóit, tanítóit és általán névoelvéssel foglalkozók számára. Szerk. és kiadja a budapesti szegény állami tanító-névoelvény tanítóit. VIII. évfolyam. Ára 5 frt.

Tűzoltó-Közöly. Szerk. Bárány N. Ernő; kiadó és tulajdonos a budapesti önkéntes tűzoltó-egylet. VIII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt 40 kr.

Földtani Értesítő. Kiadja a magyar földtani társulat. Szerk. Inkey Béla és Schafarik Ferencz titkárak. Megjelen a társulat ülésait követő vasárnapokon. VIII. évfolyam. Ára 1 frt, a társulat tagjai ingyen kapják.

Gyümölcsészeti és Konyha-Kertészeti Füzetek. Kiadja az országos magyar gazdasági egyesület. Szerk. Villási Pál. VIII. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

Jó Pásztor. Egyházszerkesztői folyóirat. Szerk. és kiadja Hajóssy Gy. Krikszán. VIII. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 4 frt.

12 Rőpirat. Antisemitikus folyóirat. Havi folyóirat. Szerkeszti és kiadja Istóczy Gyozó. VIII. évfolyam. Ára 3 frt.

Körlevél. A budapesti kereskedő ifjak társulata közölye. Szerk. Ransch Gyula. VII. évfolyam. Megjelen havonként egyszer. Ára 1 frt. társulati tagoknak ingyen jár.

Magyar Philosophiai Szemle. Szerk. és kiadja Bokor József és Buday József. VI. évfolyam. Megjelen két havi füzetekben. Ára 5 frt.

La Toilette. A férfiszabók szaklapja. Szerk. és kiadó-tulajdonos Krausz Ad.-Ifj. évfolyam. Megjelen havonként egyszer magyar és német szöveggel. Ára 3 frt.

Havi Füzetek. Szerk. Kubányi Béla. VI. évfolyam. Ára 4 frt.

Utmutató. A magyar és közös közlekedési vállalatok hivatalos menetrendkönyve. Kia lja a „Vasuti és Közlekedési Közöly”. VI. évfolyam. Megjelen évenként 8-10-szer, renlessen a hó első napjaiban. Ára helyben 4 frt, vidékre 5 frt.

Mathematikai és Természettudományi Értesítő. Szerk. König Gyula; kiadja a Magyar Tudományos Akadémia. V. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 3 frt.

A Hitközségi Hivatalnok. A „Magyar izraelita hitközségi hivatalnokok országos egyesületének” közölye. Szerk. Prof. Friedmann V. évfolyam. Megjelen havonként egyszer, magyar és német szöveggel. Ára 2 forint.

Füstölő. Szerk. Kékkő; kiadó Baraltis Imre. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Ára 1 frt.

Hazánk. Történelmi közöly. Szerk. Abafi Lajos. IV. évfolyam. Megjelen havonként egyszer, július és aug. hónapok kivételével. Ára 6 frt.

Magyar Salon. Szerk. és kiadja Fekete József és Hevesi József. IV. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Ára 7 frt.

Rovartani Lapok. Havi folyóirat különös tekintettel a hasznos és káros rovarokra. Szerk. és kiadja Biró Lajos, Lendl Adolf és Vangel Jenő. IV. évfolyam. Ára 4 frt.

Tornai. Szerk. Szellacsák Lajos; kiadja a Magyarországi tornatanítók egylete. IV. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 3 frt.

Tural. A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság közölye. Szerk. Fejérfarkas László. IV. évfolyam. Megjelen évenként kétszer. A társulat tagjai tagsági díj (5 frt) fejeében kapják.

Állat-Barát. A budapesti állatvédő egyesület közölye. Szerk. Szalzenbach Imre. III. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt.

Haza és Külföld. Szerk. P. Juhász Ödön; kiadó-tulajdonos a „Budapesti Szépirodalmi Kör”. III. évfolyam. Megjelenik a hónap elején. Ára 1 frt 20 kr.

Magyar Zsidó Szemle. Szerk. Baecher Vilmos és Bánoczi József. III. évfolyam. Megjelenik a nagy szünetidő kivételével havonként. Ára 6 frt.

A Legszenlebb Rózsafüzér Királynéja. Szerk. és kiadja P. Angelius, a mariásteri tappista zárdában. III. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt 50 kr.

Magyar Földi Lapok. Kiadó és tulajdonos Édeskuty L. III. évfolyam. Megjelen évenként kétszer magyar és német szöveggel. Ára 1 frt.

Művészeti Ipar. Az orsz. magyar iparművészeti múzeum és a m. iparművészeti társulat közölye. Szerk. Pasteiner Gyula. III. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 6 frt.

Magyar Történelmi Emlékiratok. Szerk. Szilágyi Sándor; kiadja a Magyar Történelmi Társulat. III. évf. Megjelen évenként 6 füzeten. Ára 8 frt.

Balatonegylet Hivatalos Értesítője. Szerk. dr. Sziklay János. II. évfolyam. Megjelen időhöz nem kötve. Az egyleti tagok ingyen kapják.

Biztosítási Szemle. Szerk. és lap-tulajdonos Argus II. évfolyam. Megjelen havonként egyszer, esetleg többször. Ára 3 frt.

Híres Munkák Biralatai. Szerk. és kiadja Lenkey Ferencz. II. évfolyam. Megjelen havonként. Egy példány ára 15 kr.

Kertészeti Lapok. Az országos magyar kertészeti egyesület havi közölye. Szerk. Benes János. II. évfolyam. Ára 5 frt.

A Külföld Szónokai. Szerk. és kiadó-tulajdonos Ribényi Antal. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 7 frt 20 kr.

Aurora. Az „Aurora” magyar keresztény írők könyvkiadó szövetkezetének hivatalos közölye. Szerk. az igazgatóság által meghatalmazott szerkesztőbizottság. II. évfolyam. Megjelen havonként. Szövetkezeti tagok ingyen kapják.

Egyetemes Regénytar. Kiadják Singer és Wolfner. II. évfolyam. Megjelen havonként egy kötet. Ára 6 frt.

Értesítő az országos keresztény önségélyező- és fogvasztási szövetkezet működése köréből. Kiadja a szövetkezet igazgatósága. II. évfolyam. Megjelen havonként. A szövetkezet tagjai ingyen kapják.

Fényképezési Közöly. Szerk. Halász Ágost; kiadja a fényképezés ifjak önképző- és segély-egylete. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 4 frt.

Férfi Divatlap. Kiadó Schmidt András. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 8 frt.

Ipar- és Kereskedelmi Közöly. Szerk. és kiadó-tulajdonos gróf Aichelburg László. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 6 frt.

Az Osztrák Magyar Monarchia Irásiban és Képeiben. Kiadja a magyar kir. állományosok. II. évf. Megjelen havonként kétszer. Ára 7 frt 20 kr.

Pallas Könyvtár. Kiadja a „Pallas” irodalmi s nyomdai részvény-társaság. II. évfolyam. Megjelen havonként egy kötet. Ára 7 frt 20 kr.

Keresztény Népbarát. A Missio- és Gusztáv Adolf Egylet Közölye. Kiadó Hornyánszky Viktor. II. évf. Megjelen minden hóban egyszer. Ára 40 kr.

Tanítóbarát. Szerk. és kiadja Ziegler Géza. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt.

Képes Folyóirat. A „Vasárnapi Ujság” füzetekben. Szerk. Nagy Miklós; kiadó-tulajdonos a Franklin-társulat. I. évfolyam. Megjelen havonként kétszer. Ára 7 frt 20 kr.

Katholikus Szemle. Kiadja a Szent-István társulat. I. évfolyam. Megjelen évenként kétszer. Ára 5 frt.

Vidéken.

Jézus Szent Szívének Hírőke. (Kalooca.) Szerk. és kiadja Tóth Mike. XXI. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 1 frt 50 kr.

Uj Magyar Sion. Egyházi-irodalmi folyóirat. (Esztergom.) Szerk. a papnővédek tanácsa. XVIII. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 6 frt.

Keresztény Magvető. (Kolozsvár.) Szerkeszti és kiadja Péterfi Dénes és Kovács János. XVII. évfolyam. Megjelen kéthavi füzetekben. Ára 2 frt 40 kr.

Közöly a debreczeni „Hitnászok önképző társulata” köréből. (Debreczen.) Szerk. Papp Gusztáv és Csapó Péter. XVII. évfolyam. Megjelen az iskolai év alatt 8-számban minden hó 15-én. Ára helyben 1 frt 50 kr., vidékre 1 frt 70 kr.

Történelmi és Régészeti Értesítő. (Temesvár.) A délmagyarországi történelmi és régészeti társulat közölye. Szerk. Pontely István titkár. XIII. évfolyam. Megjelen évenként kétszer. A társulat tagjai ingyen kapják. Nem tagoknak 4 frt.

Gazdasági Néplap. (Pécs.) A baranyamegyei gazdasági hivatalos közölye. Szerk. Liebbald Béni. XIII. évfolyam. Megjelen minden hó 1. napján. Ára nem tagoknak 1 frt.

Irodalmi Szemle. (Eger.) Szerk. és kiadja Luga László. XII. évfolyam. Megjelen minden hó 1-jén. Ára 1 forint.

Orvos-Természettudományi Értesítő. (Kolozsvár.) Kiadja a kolozsvári orvostermészettudományi társulat. Szerk. Klug Nándor, Koeh Antal és Entz Géza. XII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt.

Isten Igéje. Szent beszédekben. (Esztergom.) Szerk. Jagieza Lajos, ravazdi lelkész; kiadja Buzapovics Gusztáv. XII. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 forint.

Magyar Mű. (Buziás.) Szerk. báró Ambrózy Béla és Grand Miklós; főszerkesztés Kovács Antal; kiadó-tulajdonos a délmagyarországi méhés-egylet. X. évfolyam. Megjelen havonként. Tagoknak ingyen küldetik. Nem tagoknak 2 frt.

Magyar Névoenyntani Lapok. (Kolozsvár.) Szerk. és kiadja Kánitz Ágost. XI. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 3 frt.

Havi Közöly. Az elméleti és gyakorlati lelkiszerkesztés köréből. (Temesvár.) Szerk.-kiadó Tokody Ödön. X. évfolyam. Megjelen minden hó 15-én. Ára 4 frt.

Természettudományi Füzetek. (Temesvár.) Kiadja a délmagyarországi természettudományi társulat. Szerk. Valtó Vilmos. X. évfolyam. Megjelen évenként kétszer füzetekben. Ára 4 frt, a társulat tagjai ingyen kapják.

Pápai Ifjúság Lapja. (Pápa.) Szerk. Fülöp József, szerkesztőtársak Boross Kálmán és Medgyaszay Vince. II. évfolyam. Megjelen a nagy szünetidő kivételével havonként. Ára 1 frt 50 kr.

Katholikus Hitoktatás. (Kalooca.) Szerk. és kiadó Fonyó Pál; főszerkesztés dr. Walthér Gyula és Wayand Géza. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt 50 kr.

Pápai Ifjúság Lapja. (Pápa.) Szerk. Fülöp József, szerkesztőtársak Boross Kálmán és Medgyaszay Vince. II. évfolyam. Megjelen a nagy szünetidő kivételével havonként. Ára 1 frt 50 kr.

Száz Mária Virágos Kertje. (Kalooca.) Szerk. Tóth Mike. II. évfolyam. Megjelen havi füzetekben. Ára 1 frt.

Bécs-Budapest Vármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. (Zombor.) Szerk. Iványi István. II. évfolyam. Megjelen évenként 3-5 füzeten. Pártoló tagok önként (3 frt) fejeében kapják.

Bölcsészeti Folyóirat. (Temesvár.) Szerk. és kiadja dr. Kiss János és Palmer Mátyás. II. évfolyam. Megjelen évenként 4 füzeten. Ára 5 frt.

Méhészeti Közöly. (Kolozsvár.) Az Erdélyi méhészeti Méhész-Egylet közölye. Szerk. Bodor László. II. évfolyam. Megjelen havonként. Ára 2 frt.

Arad Utmutatója. (Arad.) Kiadja Muk

dasági Értesítő. (Temesvár.) — Győrvidéki Gazda. (Győr.) — Gazdasági Értesítő. (Sopron.) — Mária Ország. (Győr-Szent-Márton.) — Ungvári Tanúgy. (Ungvár.) — Bihari Gazda. (Nagyvárad.) — Gazdasági Utmutató. (Nyitra.) — Halászi Lapok. (Aranyos-Maróth.) — Heti Tudósítás. (Szeged.) — Gazdasági Tanúgy. (Nagy-Szent-Miklós.) — Hadastyánok Közlönye. (Győr.) — Gazdasági Értesítő. (Zombor.) — Magyar Gyorsírás. (Zala-Egerszeg.) — Hevesmegyei Gazdasági Egyesület Értesítője. (Gyöngyös.) — Gombostó. (Arad.) — Könyvészeti Értesítő. (Pozsony.)

1886. FOLYTÁN ÉS 1887. ELEJÉN KELEZETT LAPOK ÉS FOLYÓIRATOK.

I. Politikai napilapok: Budapesti Ujság. — Hazánk. — Kolozsvár. (Kolozsvár.) II. Politikai hetilapok: Maramarosi Lapok. (M.-Sziget.) — Bajai Híradó. (Baja.) — Czeplédi Függetlenség. (Czepléd.) — Dunaúti Ellenzék. (Sopron.) — Politikai Szemle. (Gyula-Fejérvár.) — Honti Hírlap. (Ipolyás.) — Közelemény. (Szabadka.) — Félégháza és Vidéke. (Félégháza.) — Közjogi Ellenzék. (Nagyvárad.) III. Vegyes tartalmú képes hetilapok: Remény. — Alföldi Képes Ujság. (Arad.) IV. Egyházi és iskolai lapok: Joghallgatók Lapja. (Győr.) — Prot stans Néptanító. (H.-Nánás.) V. Szépirodalmi és vegyes tartalmú lapok: Magyar Családi Lapok. — Irodalom. — Szini Károly Könyvek Könyve. VI. Humorisztikus lapok: Mehet! — Dongó. (Debreczen.) VII. Szaklapok: Dívatcsarnok. — Unio. — Budapesti Híradó. — Fényeremény. — Szerencselírnök. — Magyar Cipészek Lapja. — Orvos-Gyógyászati Értesítő. — Virágok Közlöny. — A Magyar kir. Allamvasutak Hivatalos Lapja. — Orvosi Heti Szemle. — Család és Műhely. — Iparigyelek. — Házi Szárnyasaink. — Gyakorlati Kereskedelmi Tudomány. — Nemzetközi Ipar- és Kereskedelmi Közlöny. — Ipar- és Kereskedelmi Értesítő. — Osztrák-Magyar Sorsolási Ujság. — Magyar Népszavazás Lapja. — Magyarországi Szobrászok Szakközlönye. — Színház. — Aradi Újnyók. (Arad.) — Egyesüljünk. (Temesvár.) — Magyar Pénzérkek Lapja. (Nagy-Várád.) — Magyar Tanítóképző. (Déva.) VIII. Vidéki lapok (nem politikai tartalommal): Társadalom. (Uj-Pest.) — Békés-Gyulai-Híradó. (B.-Gyula.) — N.-Sz.-Miklósi Közlöny. (N.-Sz.-Miklós.) — Havasajla. (Szász-Régen.) — Temesvári Hírlap. (Temesvár.) — Halasi Híradó. (Halas.) — Délvidéki Nemzetőr. (Versecz.) — Csongrádmegegye. (Szentcs.) — Szabadkai Hírlap. (Szabadka.) — Győri Hírlap. (Győr.) — Karosvár. (Kaposvár.) — Pécsi Hírlap. (Pécs.) — Nagyvárad és Vidéke. (Nagy-Várád.) — Zsilvölgy. (Deákgyarmat.) IX. Hírdetési lap: Budapesti Hírdetők. X. Folyóiratok: Fényképzési Közlöny. — Magyar Történelmi Életrajzok. — Férfi Divalap. — Ipar és Kereskedelmi Közlöny. — Auróra. — Értesítő. — Képes Folyóirat. — Osztrák-Magyar Monarchia. — Egyetemes Regénytár. — Pallas Könyvtár. — Katholikus Szemle. — Keresztény népbárát. — Bács-Bodrog Vármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. (Zombor.) — A Felyidéki Magyar Közművelődési Egyesület Időszaki Értesítője. (Nyitra.) — Gazdasági Értesítő. (Szolnok.) — Az Iskolakert. (Arad.) — Nagy-Kürti Értesítő. (Nagy-Kürt.) — Bölcsészeti Folyóirat. (Temesvár.) — Borromaeus. (Győr.) — Görög szert. Kath. Hírszónok. (Ungvár.) — Arad Utmutatója. (Arad.) — Méhészeti Közlöny. (Kolozsvár.) — Jösi és Erzsike. (Arad.) — Az Igazság. (Gyergyó-Ditró.) — Kalauz. (Nagy-szombat.) — Nográdi Ellenzék. (Balassa-Gyarmat.) — Ifjú Erdély. (Kolozsvár.) XI. Vegyes melléklapok: A Nemzeti Hírlap Könyvtára. — Kereskedelmi és Pénzügyi Szemle. — Üzleti Értesítő. — Hasznos Tudnivalók. — Méhészeti selymeszeti és Ny tenyészési Ujság. — Alföldi Ujság. (Arad.) — Hölgyek Titkára. (Uj-Pest.)

Összesen 91 hirlap és folyóirat keletkezett mult évi hirlapkimutatásunk óta. (1885 folyamában és 1886 elején keletkezett 85.)

ÖSSZEVONT ÁTNEZET table with columns for year (1886, 1887, 1887. elején) and rows for various newspaper categories like I. Politikai napilapok, II. Politikai hetilapok, etc.

Az első magyar hirlap 1780. jan. 1-jén jelent meg Pozsonyban (Rát Mátyás Magyar Hírmondó-ja). Budapesten 1788. okt. 8-án szerdán indult meg az első magyar rendes hirlap Magyar Merkurius ezimmel, hetenként kétszer járt, és Paczkó Ferencz betétivel nyomtatott Pesten. A második lap Pesten az 1806. jul.

2-án keletkezett Hasai Tudósítások; szerk. Kulcsár István. Ez volt az első magyar hirlap, mely 4-rét alakban jelent meg és hosszabb életű volt.

1830-ban 10 magyar hirlap és folyóirat jelent meg. 1840. elején 26 magyar lap volt hazánkban. 1847-ben 33. 1848-49-ben 86 magyar hirlap jelent meg. 1850. elején 9 lap adatott ki magyar nyelven. 1854. márcz. 5-én, mikor a Vasárnapi Ujság megindult, ezzel együtt 20 magyar hirlap és folyóirat jelent meg. 1861. elején, midőn első évi rendes hirlapkimutatásunkat közzöltük, 52 volt a magyar hirlapok és folyóiratok száma.

Table with columns for year (1862-1874) and number of newspapers/publications.

hirlap és folyóirat jelent meg magyar nyelven.

Az 1887 elején megjelent 539 magyar hirlap és folyóirat évi előzetési ára 2543 forint 12 kr. (Politikai napilapoké 321 forint 80 kr.; politikai hetilapoké 239 forint; vegyes tartalmú képes lapoké 36 forint; egyházi és iskolai lapoké 150 forint 42 kr.; szépirodalmi és vegyes tartalmú lapoké 128 forint 20 kr.; humorisztikus lapoké 65 forint — kr.; szaklapoké 556 forint 40 kr.; vidéki lapoké, nem politikai tartalommal 577 forint 20 kr.; hirdetési lapoké 26 forint; folyóiratoké 439 forint 60 kr.; vegyes melléklapoké 3 forint 50 kr. Összesen 2543 forint 12 kr.) — (1886. elején 2425 forint 93 kr.)

1780 óta megjelent hirlap és folyóirat magyar nyelven összesen 2423 (a fővárosban 1307, a vidéken 1116.) 518 évfolyamban. Szakok szerint: I. Politikai napilap 117. (Budapestben 89, vidéken 28.) — II. Politikai hetilap 206. (Bp. 89, vid. 117.) — III. Vegyes tartalmú képes lap 48. (Bp. 39, vid. 9.) — IV. Egyházi és iskolai lap 149. (Bp. 85, vid. 64.) — V. Szépirodalmi és vegyes tartalmú lap 200. (Bp. 154, vid. 46.) — VI. Humorisztikus lap 120. (Bp. 59, vid. 61.) — VII. Szaklap 399. (Bp. 295, vid. 104.) — VIII. Vidéki lap (nem politikai tartalommal) 420. — IX. Hirdetési lap 71. (Bp. 44, vid. 27.) — X. Folyóirat 562. (Bp. 341, vid. 221.) — XI. Vegyes melléklap 138. (Bp. 103, vid. 35.) Összesen 2423 hirlap és folyóirat jelent meg százyolcz év alatt magyar nyelven.

Helyek szerint osztályozva 1887 elején megjelent: Budapestben 254, Aradon 9, Aranyos-Maróthon 1, Baján 2, Balassa-Gyarmaton 4, Békés-Csabán 1, Békés-Gyulán 2, Beregszászon 2, Brassóban 1, Buzsáson 1, Csáktornya 1, Csik-Szerelán 1, Csurgón 1, Czepléden 2, Deákgyarmaton 1, Debreczenben 9, Deésen 1, Déván 3, Egerben 6, Eperjesen 3, Érsekújvárt 1, Esztergomban 4, Félégházán 1, Felső-Lövön 1, Fiumében 2, Gyergyó-Ditrón 1, Gyomán 1, Gyöngyösön 1, Győrött 10, Gyula-Fehérvárt 3, Gyurón 1, Hajdu-Nánáson 1, Halason 1, H.-M.-Vásárhelyen 2, Iglón 1, Ipolyászon 3, Jászberényben 1, Kalocsán 4, Kaposvárt 3, Karczagon 1, Kassán 5, Keekemén 5, Keszthelyen 2, Kézdi-Vásárhelyt 1, Kolozsvárt 15, Komáromban 3, Korpónán 1, Körmenten 1, Kőszegen 1, Kulán 1, Kunszentmiklóson 1, Léván 1, Losoncson 1, Lugoson 2, Magyar-Kimlén 1, Magyar-Óvárt 2, Makón 1, Maramaros-Szigeten 3, Maros-Vásárhelyt 3, Mező-Turon 1, Mindszenten 1, Miskolczon 5, Mohácsón 1, Munkácsón 1, Muraszombaton 1, Nagy-Bányán 1, Nagy-Beeskereken 2, Nagy-Enyeden 1, Nagy-Kanizsán 3, Nagy-Károlyban 2, Nagy-Kikindán 1, Nagy-Kőrösön 1, Nagy-Kürtin 1, N.-Sz.-Miklóson 1, Nagy-Szombatban 3, Nagy-Szöllösön 1, Nagy-Váradon 8, Nyiregházán 5, Nyitrán 4, Oroszlán 2, Pakson 1, Pápán 3, Pécsétt 6, Pozsonyban 4, Rimaszombatban 1, Rozonyón 1, Sárospatakon 2, Sátoralja-Ujhelyen 2, Selmecezen 1, Sepsi-Szent-Györgyön 2, Sopronban 3, Szabadkán 6, Szarvason 1, Szász-Régenben 1, Szatmár-Németiben 4, Szegeden 3, Szegzárdon 2, Székelyhídon 1, Székes-Fehérvárt 2, Szentesen 3, Szilágy-Somlyón 1, Szolnokon 3, Szombathelyen 6, Tatában 1, Temesvárt 7, Topolyán 1, Trencsenben 1, Turóc-Szent-Mártonban 1, Újpesten 3, Újvidéken 1, Ungvárt 4, Vácson 1, Verseczen 1, Veszprémben 5, Vingán 1, Zala-Egerszegon 2, Zentán 1, Zilahon 1, Zomborban 3. Külföldön: New-Yorkban 1.

Összesen 1887 elején a fővárosban 254, a vidéken 118 helyen 284 és 1 külföldön jelent meg. (Míg a mult 1886. év elején Budapestben 231, és 113 vidéki városban 282, külföldön 3 hirlap és folyóirat adatott ki magyar nyelven.)

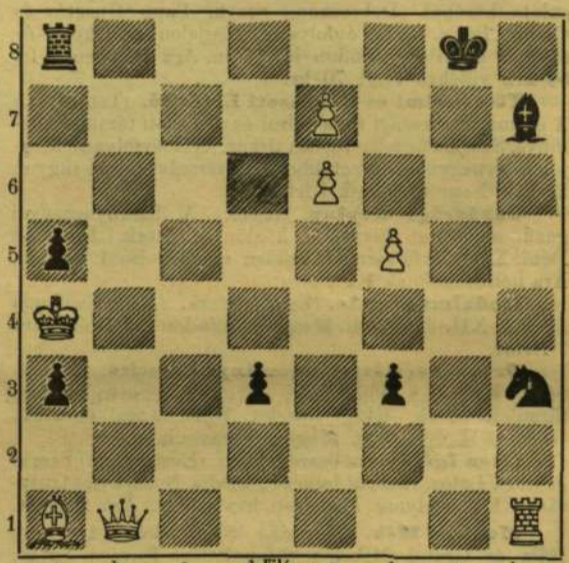
Ezenkívül megjelent hazánkban idegen nyelvű lap és folyóirat: német nyelven 146, (1886 elején 160); szláv nyelven 40, (1886 elején 45); román nyelven 30, (1886 elején 27); olasz nyelven 8, (1886 elején 7); béber nyelven 1, (1886 elején 1); francia nyelven 3, (1886 elején 2); összesen 228. (1886. évben 242, a magyarokkal együtt 758.)

E szerint 11,416 magyarul beszélő egyénre esik egy magyar hirlap; 12,317 németre egy német; 69,987 szlávra egy szláv és 77,459 román ajkú egyénre egy román hirlap. Ez időszertint tehát Magyarországon megjel n összesen 767 hirlap és folyóirat; ebből 17,876 főre esik egy.

Id. SZINNYEI JÓZSEF.

SAKKJÁTÉK.

1422. számú feladvány. Kondelik K.-tól.

Világos indul s a harmadik lépésre mattot mond.

Az 1415. sz. feladvány megfejtése.

Gejerstam Fr.-tól. Megfejtés. Világos. Sötét. 1. Vc7-e7 ... Kf4-e5 (a) 2. Hf5-e7 ... Ke5-d4 3. Vf7-d5 ... Hb4-d5 4. He7-e6 mat.

Helyesen fejtették meg: Budapestben: K. J. és F. H., Andorfi S. — Kovács J. — Az Erkel-sakkteraszag new-ben: Exner Kornél. — Tarnocson: Németh Péter. — A pesti sakkör.

HETI NAPTAR. Február hó.

Table with columns for day of the week and names of saints or events for each day in February.

TARTALOM.

Szöveg: A német birodalmi gyűlésből. — Temetőben. (Költemény Szász Károlytól.) — Dodó. Praehistorikus novella. Ebers Györgynek ajánlja P. Szathmáry Károly. — Allotriophagia. — A páviánok életéből. — A hódító Robur. (Verne Gyula regénye.) — Egyveleg. — Egy angol miniszter halála. — «Nincs párja a Mollináry bakának!» — Oroszország hadikészülődései. — Párisi divattudósítás. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Mi újság? — Sakkjáték. — Szerkesztői mondanivaló. — Heti-naptár. Képek: A német birodalmi gyűlésből. (Hat képpel.) «Nincs párja a Mollináry bakának!» Herzl Kornél festménye. — A hódító Robur. Evans Phil nagyot ütött az üvegre. — És mit láttak? — Orosz katonaság. Egy szótnya kozák lögyakorlata. — A Northcote-ok család sírboltja. — Időselegh lord halála Salisbury Downingstreeti hivatalában. — Bálüöltözék és shawl zsenilából.

Felölts szerkesztő: Nagy Miklós. (L. Egyetem-tér 6. szám.)

Fehér és crème selyem Faille Française, Surah, Satin merveilleux, damastok, ripsek, taffoták és atlaszok, méterje 75kr., egész frt 10.65, szállít egyes öltönyökre és végezőkre, vámanmentesen a házhoz Hosszberg G. (cs. és k. nyr. szállító) selyemgyári raktára, Zürichben. Minkat postafiókossal. Levélj 10 kr.

Egy hatszor hasabzott petit sor, vagy annak helye egyszeri igtatásnál 15 kr.; többszöri igtatásnál 10 kr. Bélyegdj külön minden igtatás után 30 kr

HIRDETÉSEK.

Kiadó-hivatalunk számára hirdeményeket elfogad BECSBEN: Dukas M. Riemergasse 12, Schalek Henrik Wollzeile 12, és Oppelik A. Stubenbastei 2.

KERESKEDELMI IRÁLYTAN ÉS LEVELEZŐ, EGYBEKÖTVE KERESKEDELMI ÉS MAGÁN-ÜGYIRATOKKAL. GYAKORLATI KÉZIKÖNYV KERESKEDŐK, GYÁROSOK, PÉNZ- ÉS IPARVÁLLALATI TISZTVISELŐK ÉS MÁS IPARÜZÖK HASZNÁLATÁRA. HANZÉLY FERENCZ. A PESTI KERESKEDŐ IFJAK TÁRSULATA ALTAL JUTALMAZOTT PÁLYAMŰ HARMADIK JAVITOTT KIADÁS. Ára füzve 2 frt 40 kr. Vászomban kötve 3 frt.

BALI INGEK elégans új szabással, egy gomblyukkal vagy a nélkül! 2 frt 50 krajczár, a legfinomabb 3 frt. LEGUJABB bál nyakkendők, keztük, zsebkendők, harisnyák, izzádat száritó ingek, inggombok, stb. feltűnő olasz árákon. LATZKOVITS A. specziális készítője jó szabású férfi-íngeknek Budapestben, vaczi utca 22. sz. (Nemzeti szálloda épülete.)

JÓSIKA JULIA. PÁLYAVEZETŐ FIATAL LEÁNYOK SZÁMÁRA. Korszertien átdolgozta: Kuliffay Beniczky Irma. Második bővített kiadás. Jósika Julia aczélmetszetű arczképével. Ára füzve 2 frt. — Diskötésben 2 ri 80 kr. TARTALOM: A gyermek és szülék köti viszony. — A fiatal leány családja körében. — Illem és társadalom. — A levélíráról. — Légy embere szavadnak. — Rendszertet, tisztaság. — Egy varázsigé. — Türelm. — Az időnek helyes beosztásáról. — A mulasztás büne. — Olvasás és olvasmány. — A kiket nem szeretünk. — Pénytízés, pazarlás. — Feltámadás. — Takarékosság, gazdálkodás. — Meggondolás — Megfontolás. — Két baj közül a kisebbet kell választani. — Az egészség és szépség ápolása és fenntartása. — Az arcznak helyes és szép kifejezése. — Szellemi szépség. — Hölgyek és urak a társadalmi életben. — Üdvözlés — köszöntés. Világba lépés és bemutatás. — Az illem etkezés szabályai. — Látogatás. — Hangverseny és színház. — Táncz és bál. — A jégen. — Az öltözék. — Irásbeli közlekedés.

GAZDASÁGI VEGYTAN KÉRDÉSEK ÉS FELELETEKBEIN Dr. WILDT JENŐ A HATODIK KIADÁS UTÁN FORDITOTTA DR. NEMES GYÖRGY. Negyvenegy a szöveg közé nyomott ábrával. Ára füzve 1 forint 40 krajczár. TARTALOM. Bevezetés. — A növények általános összetétele. — Azon elemek, melyekből a növények szerves része össze van téve. — A tápszerek, melyekből a növények szerves része képződik. — Azon elemek, melyekből a növények szervesen (éghetlen) részei vannak összetéve. — Talajtan. — A növények táplálkozása. — A tápanyagok felvétele a talajból. — Trágyatan. — A takarmány anyagok közelebbi alkotó részei. — Az állati test fontosabb alkotó részei. — Az állati táplálkozás törvényei. — A takarmány emészthetősége és tápláló értéke. — A gazdasági hasznos állatok táplálásáról. — Betárendes tárgymutató. — Függelék. A magyar királyság mezőgazdaságára vonatkozó statisztikai adatok.

Előnyös sorsjegyvásárlás (nem részletlevelek). Hogy mindenkinek alkalmat szolgáltatassak, miszerint magának olcsóbb és kényelmesebb módon mint részletlevelek útján (a mennyiben tudvalevőleg sorsjegyek részletekre a hivatalos napi árfolyamon sokkal magasabban fizettetnek) a legjobb, legkedveltebb és legolcsóbb Bazilika-sorsjegyeket legközelebbi huzása már február hó 1-én lesz, főnyeremény 100,000 frt, megszerezze, a melyeknek eladom szorosan a hivatalos napi árfolyamon számítva körülbelül 8 frt 80 kr.-ért dronként, csakly foglaló ellenében. A hátralék mérsékelt letéti kamat mellett 6 hónap alatt vagy meghosszabbítási díj ellenében, később is bármikor a vevő tetazése szerint fizethető le. Azonnal a foglaló lefizetése után a vevő egy a sorsjegy sorozata és számával ellátott letétjegy (nem részletlevelet) kap és azonnal minden tervszerű huzáson játszik. — Letétjegyek kiállításá 1 db sorsjegyről csak 1 frt 50 kr. 10 db sorsjegyről csak 10 frt 25 kr. 2 2 50 15 50 3 3 75 25 5 5 50 25 25 50 foglaló szükségeltetik. bank- és váltó-üzlete, a „Magyar Mercur” kiadóhivatala IV., hatvani utca 17. sz. A „Magyar Mercur” sorsolási lap egész évi előzetési ára csak 2 frt.

kárpáti egészségi labdacok, melyek biztosan, minden káros következmények nélkül, nem erőszakolva, hanem minden fájdalom nélkül hatnak: eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorhaj, felfuudások, szédülés, fejfájás, váltóláz, aranyér, bőrkítések és sárgaság ellen. — Pótolja a kesertűvizeket, melyek vizenyős ürülést eszközölnek. Egy skatulya ára 2 kr., egy tekercs 6 skatulyával 1 frt 5 kr., nem bérmentes küldeményül 5 kr. bélyegdíjjal több. Ha a labdacok árához 20 kr. mellékeltetik és az egész összeg posta-utalványval beküldetik, akkor a megrendelt mennyiség az összes bírodalomba bérhová bérmentes beküldetik. 3109 Raktárak: Budapestben: Pataky Károly gyógyszerésznél, az újpület átellenében; Pozsonyban: Erdy István a városi ránkhoz címzett gyógyszerésznél; Debreczenben: Mihálovits István gyógyszerésznél; Keszteménben: Molnár János gyógyszerésznél; Szegeden: Kovács Albert gyógyszerésznél és Temesvártól: Tereay Istv. gyógyszerész. Legujabb haláiratok! Igzen tisztelt gyógyszerész ur! Kénytelen vagyok kegyednek kitűnő kárpáti labdacokkal öszinte hálaomat kifejezni, mert ezek az aranyérték és más befejezőköltség is megzárta meg sok évig fenntartott kegyednek ígységében. Kértem megint 6 tekercset, Bán-Petrovics, Havas András, festő, 1886 febr. 11. Labdák István és rokoni.

